

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 17 czerwca 2026 r.
(OR. en)**

**2023/0447(COD)
LEX 2522**

**PE-CONS 2/1/26
REV 1**

**VETER 3
AGRI 15
AGRILEG 4
CODEC 38**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
W SPRAWIE DOBROSTANU PSÓW I KOTÓW ORAZ ICH IDENTYFIKOWALNOŚCI**

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2026/...

z dnia 17 czerwca 2026 r.

w sprawie dobrostanu psów i kotów oraz ich identyfikowalności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C, C/2024/3388, 31.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3388/oj>.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2026 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 maja 2026 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Żywe zwierzęta, w tym psy i koty, są objęte załącznikiem I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i stanowią część wspólnej polityki rolnej Unii, a ich dobrostan trzeba chronić. W Unii istnieje rynek psów i kotów oraz odbywa się znaczący handel transgraniczny tymi zwierzętami. Państwa członkowskie są zaangażowane w ochronę zwierząt domowych i w większości są one sygnatariuszami Europejskiej konwencji o ochronie zwierząt domowych podpisanej w dniu 13 listopada 1987 r., która zawiera przepisy dotyczące hodowli i utrzymywania zwierząt domowych oraz handlu nimi. Istnieje wiele dowodów na nieoptymalne funkcjonowanie rynku psów i kotów w Unii, a także na nielegalny handel tymi zwierzętami w Unii, oraz na ich przywóz do Unii w warunkach, co narusza ich dobrostan. W związku z tym, uwzględniając, że zwierzęta to istoty zdolne do odczuwania emocji i bólu oraz do interakcji społecznych, należy ustanowić minimalne wymagania dotyczące dobrostanu psów i kotów, które są hodowane i utrzymywane w zakładach, a także zaostrzyć wymagania dotyczące identyfikowalności psów i kotów.
- (2) Liczba psów i kotów utrzymywanych jako zwierzęta domowe w Unii znacznie wzrosła w ostatnich latach, co odzwierciedla silne przywiązanie obywateli Unii do tych zwierząt. Dobrostan zwierząt jest wartością Unii zapisaną w art. 13 TFUE, zgodnie z którym Unia i jej państwa członkowskie w pełni go uwzględniają ze względu na status zwierząt jako istot zdolnych do odczuwania.

- (3) Psy i koty są przedmiotem handlu i są utrzymywane w Unii. Mają one własne i wyjątkowe potrzeby biologiczne i behawioralne. Brak unijnych przepisów dotyczących dobrostanu w zakresie hodowli, utrzymywania i wprowadzania do obrotu psów i kotów, a także rozbieżne przepisy krajowe, o ile takie istnieją, niekiedy prowadzą do tego, że zwierzęta te rodzą się, są hodowane i sprzedawane lub nieodpłatnie adoptowane w okolicznościach, które mają poważny negatywny wpływ na ich dobrostan. Komercyjni hodowcy psów i kotów w poszczególnych państwach członkowskich nie konkurują na równych zasadach. Przepisy dotyczące warunków dobrostanu zwierząt znacznie się różnią w poszczególnych państwach członkowskich. Przepisy te są jednym z głównych elementów decydujących o konkurencyjności takich podmiotów odpowiedzialnych. W konsekwencji prowadzi to do zakłócenia konkurencji. Hodowcy i posiadacze zwierząt o wysokich standardach nie są w stanie osiągnąć korzyści finansowych ze swoich inwestycji w dobrostan zwierząt w handlu transgranicznym, ponieważ konkurują z podmiotami odpowiedzialnymi, które czerpią zyski z warunków dobrostanu zwierząt poniżej standardów, wywierając presję konkurencyjną oraz obniżając ceny i normy.
- (4) Ponadto konsumenci nie są dostatecznie chronieni, ponieważ nabywając psa lub kota, często mają do czynienia z negatywnymi skutkami złych warunków dobrostanu w zakładach, w których pies lub kot był hodowany i utrzymywany. Takie negatywne skutki obejmują problemy zdrowotne, problemy behawioralne lub wady genetyczne u nabytego psa lub kota.

- (5) Należy w związku z tym ustanowić wymogi minimalne w zakresie dobrostanu zwierząt dla zakładów zajmujących się hodowlą, utrzymywaniem i wprowadzaniem do obrotu psów i kotów. Takie wymogi minimalne powinny zapewnić racjonalny rozwój sektora, uczciwe warunki konkurencji i odpowiednią ochronę konsumentów, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu dobrostanu zwierząt.
- (6) Sieć ds. zwierząt domowych (PAN) w ramach sieci systemu pomocy i współpracy administracyjnej (AAC) ułatwia współpracę między państwami członkowskimi, pomagając im w identyfikowaniu nielegalnych zakładów, rozbijaniu powiązanych sieci oraz zapewnianiu skutecznego egzekwowania obowiązujących przepisów. Zgodnie z tytułem IV rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625³ przypadki niezgodności z niniejszym rozporządzeniem należy zgłaszać za pośrednictwem PAN. Sprzyja to wzmocnieniu współpracy transgranicznej i wymiany informacji, co ma zasadnicze znaczenie dla rozwiązania problemu transnarodowego charakteru niektórych nielegalnych działań oraz dla ochrony dobrostanu zwierząt i interesów konsumentów w całej Unii.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>).

- (7) W ciągu ostatniej dekady znacznie zwiększył się popyt na psy i koty utrzymywane jako zwierzęta domowe. W rezultacie nastąpił znaczny wzrost hodowli psów i kotów w Unii oraz handlu nimi na rynku unijnym, w tym sprzedaży i adopcji oraz przywozu z państw trzecich. Brak unijnych wymogów dotyczących dobrostanu tych zwierząt oraz rozbieżności między wymogami mającymi zastosowanie w poszczególnych państwach członkowskich doprowadziły do znacznego wzrostu nielegalnego handlu oraz wprowadzających w błąd lub oszukańczych praktyk handlowych, które skutkują tym, że psy i koty są utrzymywane w warunkach wysoce szkodliwych dla ich dobrostanu.
- (8) Identyfikowalność jest ważna dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku psów i kotów w Unii przy wysokim poziomie dobrostanu zwierząt, ponieważ nielegalny handel zakłóca konkurencję i umożliwia upowszechnianie się złych warunków dobrostanu zwierząt ze względu na brak kontroli i dążenie do maksymalizacji zysków. Ponadto wymogi dotyczące identyfikowalności są konieczne do tego, aby można było ustalić pochodzenie psów i kotów oraz tożsamość osoby odpowiedzialnej, w szczególności w przypadku problemów związanych z dobrostanem zidentyfikowanych u danego zwierzęcia.

- (9) W wyniku wzrostu popytu konsumentów na psy i koty, któremu sprzyjają zakupy przez internet, rozwinęły się niedopuszczalne lub nielegalne praktyki handlowe, wynikające częściowo z braku możliwości zidentyfikowania zakładu, z którego pochodzą te zwierzęta. Z kolei niedopuszczalne lub nielegalne praktyki handlowe, o których mowa powyżej, wiążą się z cierpieniem psów i kotów w wyniku niekontrolowanych praktyk hodowlanych. Nie można zagwarantować, aby podmioty odpowiedzialne przestrzegały tych samych standardów dobrostanu zwierząt, ani zapewnić uczciwych warunków konkurencji na rynku wewnętrznym w odniesieniu do wprowadzania do obrotu psów i kotów, jeśli nie wprowadzi się wiarygodnej możliwości identyfikacji pochodzenia tych zwierząt. W związku z tym kluczowe jest zapewnienie identyfikowalności psów i kotów za pomocą systemu, w którym identyfikuje się i rejestruje psy i koty oraz uzupełnia się zapisane informacje w przypadku zmiany właściciela danego zwierzęcia lub osoby za nie odpowiedzialnej.

- (10) Istnieją dowody na to, że nielegalni przedsiębiorcy często prowadzą działalność handlową, podając się za właścicieli zwierząt domowych. Przeprowadzone w latach 2022 i 2023 skoordynowane działania UE dotyczące nielegalnego handlu kotami i psami pokazuje na przykład, że przemieszczanie psów lub kotów w celach handlowych odbywa się często pod pozorem przemieszczania o charakterze niehandlowym. Dochodzenia w sprawie oferowania w internecie psów i kotów na sprzedaż w Unii wykazały również, że nielegalni przedsiębiorcy często podają się za właścicieli tych zwierząt. Unijna sieć ostrzegania i współpracy otrzymuje wiele powiadomień o nielegalnym handlu psami i kotami, które są oferowane jako zwierzęta domowe przez przedsiębiorców podających się za ich właścicieli lub przemieszczane do Unii przez przedsiębiorców podających się za ich właścicieli. Istnieje potrzeba przeciwdziałania nieuczciwej działalności, która przynosi zyski kosztem złych warunków dobrostanu zwierząt, wprowadza konsumentów w błąd i stanowi zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt. Niektóre państwa członkowskie już wymagają od wszystkich właścicieli, w tym właścicieli zwierząt domowych, identyfikacji i rejestracji wszystkich psów i kotów, których są właścicielami, niezależnie od tego, czy zamierzają wprowadzić te psy lub koty do obrotu. Różnice między krajowymi systemami identyfikowalności psów i kotów nieuchronnie pozostawiają miejsce na modele nielegalnego handlu, którym niniejsze rozporządzenie ma przeciwdziałać. W związku z tym konieczne jest rozszerzenie obowiązków w zakresie identyfikacji i rejestracji na wszystkich właścicieli psów i kotów w Unii. Takie środki zapewniłyby równe warunki działania wszystkim podmiotom zaangażowanym we wprowadzanie psów i kotów do obrotu. Zharmonizowany system identyfikowalności zapobiegłby również obchodzeniu norm dobrostanu zwierząt i przeciwdziałałby wprowadzającym w błąd i oszukańczym praktykom na rynku, wzmacniając walkę z nielegalnym handlem psami i kotami.

- (11) Nasila się nielegalny przywóz psów i kotów spoza Unii. Obecne przepisy unijne dotyczące przemieszczania psów i kotów w Unii oraz ich wprowadzania do Unii, takie jak rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429⁴, nie zawierają wystarczających narzędzi do zapobiegania temu nielegalnemu handlowi i związanym z nim problemom dotyczącym dobrostanu zwierząt. Oznacza to, że konieczne są dodatkowe przepisy w celu zwalczania nieuczciwych praktyk i nielegalnego handlu psami i kotami.
- (12) Przepisy dotyczące identyfikowalności zawarte w niniejszym rozporządzeniu przyczyniają się również do ochrony zdrowia publicznego poprzez lepszy dobrostan zwierząt oraz lepsze zdrowie zwierząt, a także poprzez lepsze kontrole ewentualnego przenoszenia chorób zwierząt, z których to chorób niektóre mają charakter odzwierzęcy, zgodnie z podejściem „Jedno zdrowie”.
- (13) Koncepcję „pięciu dziedzin” (żywienie, warunki fizyczne, zdrowie, interakcje behawioralne i stan psychiczny) opracowano na podstawie dowodów naukowych, aby opisać poszczególne wymiary dobrostanu zwierząt. Skupia się ona na braku negatywnych doświadczeń u zwierząt i obejmuje również doświadczenia pozytywne. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem opierać się na koncepcji „pięciu dziedzin”.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj>).

- (14) Rozporządzenie (UE) 2016/429 reguluje przenośne choroby zwierząt, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się tych chorób w Unii. Rozporządzenie (UE) 2016/429 nie dotyczy zatem bezpośrednio dobrostanu zwierząt. Rozprzestrzenianie się chorób ma jednak wyraźny wpływ na zdrowie zwierząt, które jest jedną z pięciu dziedzin. Chociaż niniejsze rozporządzenie nie dotyczy chorób wymienionych w rozporządzeniu (UE) 2016/429, odnosi się ono do dobrostanu zwierząt. Dotyczy ono stanu zdrowia psów i kotów kształtowanego przez choroby niezakaźne, np. urazy, takie jak obrażenia i ukąszenia u zwierząt lub ludzi spowodowane atakami, lub choroby niewymienione w wykazie, takie jak choroby powodowane przez pasożyty, w tym *Giardia* i *Leishmania*, zakażenia bakteryjne wywoływane przez *Leptospira* oraz zakażenia skóry, takie jak dermatofitoza i świerz (spowodowany przez *Sarcoptes scabiei*). Ponadto psy i koty mogą przenosić patogeny – takie jak bakterie odporne na środki przeciwdrobnoustrojowe – mogące powodować zakażenia u ludzi. Ponieważ wymóg identyfikowalności służy dwóm celom – zwalczaniu nieuczciwych praktyk i nielegalnego handlu oraz ochronie zdrowia publicznego – należy rozszerzyć wymóg identyfikowalności na wszystkich właścicieli psów i kotów, w tym podmioty odpowiedzialne, osoby wprowadzające psy i koty do obrotu oraz właścicieli zwierząt domowych.

- (15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/429 wymagana jest identyfikacja psów i kotów za pomocą transpondera, ale tylko wtedy, gdy są one przemieszczane między państwami członkowskimi lub wwożone do Unii. Identyfikacja wymagana na mocy tego rozporządzenia nie jest w pełni zharmonizowana, ponieważ nie obejmuje dokładnych norm dotyczących transponderów. Ponadto rozporządzenie to nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku prowadzenia baz danych psów i kotów. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zatem na celu uzupełnienie przepisów rozporządzenia (UE) 2016/429 i nie powielają ich ani nie pokrywają się z nimi.
- (16) Niniejsze rozporządzenie skupia się na dwóch kwestiach. Reguluje ono wymogi dotyczące dobrostanu, w przypadku gdy hodowla lub utrzymywanie psów i kotów ma na celu wprowadzenie tych zwierząt do obrotu. Te wymogi w zakresie dobrostanu powinny być skierowane do podmiotów odpowiedzialnych prowadzących zakłady hodowli, zakłady sprzedające i schroniska, a także do podmiotów odpowiedzialnych, które umieszczają psy lub koty w domach tymczasowych i są za nie odpowiedzialne. Osoby, które nie są uznawane za podmioty odpowiedzialne, nie powinny być objęte tymi wymogami. Ponadto w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wymogi dotyczące identyfikowalności psów i kotów. Wszystkie osoby, które są właścicielami psów lub kotów, w tym podmioty odpowiedzialne, właściciele zwierząt domowych i inne osoby fizyczne lub prawne, powinny mieć obowiązek identyfikacji swoich psów i kotów oraz ich rejestracji w interoperacyjnych krajowych bazach danych utworzonych w tym celu. Podmioty odpowiedzialne lub inne osoby fizyczne lub prawne wprowadzające psy i koty do obrotu powinny być zobowiązane do przekazywania takich informacji na temat psa lub kota przy wprowadzaniu zwierzęcia do obrotu.

- (17) Opracowanie i wykorzystanie narzędzi cyfrowych w dziedzinie zdrowia i dobrostanu zwierząt przynosi liczne korzyści, takie jak poprawa efektywności operacyjnej, dostępne i bardziej wiarygodne gromadzenie danych, lepsza identyfikowalność i lepszy nadzór regulacyjny. Rozporządzenie obejmuje wiele rozwiązań cyfrowych mających na celu poprawę identyfikowalności psów i kotów w całej Unii. Celem tych środków jest ułatwienie agregacji i przekazywania odpowiednich danych właściwym organom, a tym samym zapewnienie spójnego egzekwowania rozporządzenia. Środki te pomogą również organom w gromadzeniu nowych wniosków oraz w skuteczniejszej koordynacji i zwalczaniu nadużyć. Ponadto będą one wspierać zainteresowanych nabywców w podejmowaniu świadomych decyzji przy zakupie psa lub kota.
- (18) Wprowadzanie do obrotu psów i kotów – zarówno w celach zarobkowych, jak i nieodpłatnie – ma wpływ na rynek wewnętrzny. W związku z tym, aby zapobiec oszustwom, należy zapewnić identyfikowalność psów i kotów będących przedmiotem obrotu na rynku unijnym, a utrzymywanie psów i kotów w zakładach hodowli, zakładach sprzedających, schroniskach dla zwierząt oraz domach tymczasowych powinno podlegać szczegółowym przepisom.

- (19) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku psów i kotów oraz przyczynić się do racjonalnego rozwoju całego sektora zwierząt domowych, w niniejszym rozporządzeniu powinno się ustanowić przepisy dotyczące hodowli, utrzymywania i wprowadzania do obrotu psów i kotów na rynku unijnym. Działalność ta jest związana z regularnym oferowaniem – odpłatnie lub nieodpłatnie – towarów i usług na rynku. Zamiar osiągnięcia zysku oraz status prawny lub ekonomiczny podmiotu odpowiedzialnego nie mają decydującego znaczenia. Istotny jest kontekst zawodowy lub biznesowy, w którym taka działalność jest prowadzona. W innej sytuacji znajdują się wojsko, policja lub służby celne, które hodują lub utrzymują psy na własny użytek służbowy, ponieważ ta działalność nie ma na celu wprowadzenia tych zwierząt do obrotu. Właścicieli zwierząt domowych, którzy okazjonalnie w nieregularnych odstępach czasu oddają psa lub kota bez oferowania go w internecie, nie należy uznawać za osoby wprowadzające te zwierzęta do obrotu. Powinno to oznaczać na przykład, że oddanie maksymalnie jednego miotu na 24 miesiące między członkami rodziny lub sąsiadami nie jest rozumiane jako wprowadzenie do obrotu na potrzeby niniejszego rozporządzenia.
- (20) Utrzymywanie psów i kotów w imieniu właścicieli, np. prowadzenie hoteli dla zwierząt domowych, jest działalnością krótkoterminową i lokalną, i nie ma znaczącego wpływu na rynek. Ponieważ takie działania nie obejmują wprowadzania do obrotu, nie ma potrzeby ich regulowania w niniejszym rozporządzeniu. Na takiej samej zasadzie działają przechowalnie, które nie utrzymują psów lub kotów w celu wprowadzenia ich do obrotu. W przeciwieństwie do schronisk zapewniają one schronienie w nagłych sytuacjach, w przypadku odnalezienia zagubionego psa lub kota, i utrzymują to zwierzę przez krótki okres, aby umożliwić właścicielowi jego odbiór.

- (21) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE⁵ reguluje utrzymywanie, hodowlę i dostarczanie zwierząt utrzymywanych do celów naukowych, w tym psów i kotów. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6⁶ reguluje badania kliniczne weterynaryjnych produktów leczniczych z wykorzystaniem zwierząt, w tym psów i kotów. Psy i koty przeznaczone lub wykorzystywane do celów naukowych oraz psy i koty wykorzystywane w badaniach klinicznych wymaganych do uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu weterynaryjnych produktów leczniczych należy zatem wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Bezdomne koty, które poruszają się swobodnie na terenie gospodarstw i wokół nich, często służą użytecznemu celowi, kontrolując żyjące tam populacje gryzoni. Rolnicy, którzy zapewniają takim kotom pokarm i schronienie z myślą o zwalczaniu szkodników, powinni również być wyłączeni z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że nie są podmiotami odpowiedzialnymi i nie wprowadzają tych kotów do obrotu.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/63/oj>).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Dz.U. L 4 z 7.1.2019, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).

- (22) W wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia duża liczba psów i kotów zostanie po raz pierwszy objęta szczegółowymi przepisami dotyczącymi dobrostanu, co pozwoli im korzystać z lepszych warunków życia. Jednak w niektórych przypadkach mogłoby to skutkować istotnymi kosztami dla podmiotów odpowiedzialnych. Potencjalne ryzyko wystąpienia problemów dotyczących dobrostanu rośnie wraz ze wzrostem liczby psów lub kotów hodowanych lub utrzymywanych w danym zakładzie. Stosowne jest zatem, by z myślą o proporcjonalności uwzględnić ten fakt i rozróżnić zakłady pod względem ich wielkości. Niezależnie od liczby wyhodowanych miotów lub liczby utrzymywanych psów lub kotów wszystkie zakłady powinny podlegać ogólnym zasadom dotyczącym dobrostanu, a także niektórym konkretnym wymogom w tym zakresie. Wyłącznie zakłady utrzymujące lub wprowadzające do obrotu określoną liczbę psów lub kotów powinny podlegać bardziej kompleksowym i bardziej szczegółowym wymogom dotyczącym dobrostanu. Podejście to uwzględnia obciążenie finansowe wynikające z przestrzegania bardziej kompleksowych i szczegółowych wymogów dotyczących dobrostanu, takie jak kosztowne inwestycje w obiekty.
- (23) W niniejszym rozporządzeniu należy określić progi dla zakładów hodowli, schronisk i domów tymczasowych, które mają podlegać szczegółowym wymogom dotyczącym dobrostanu zwierząt. Nawet jeżeli działalność hodowlana odbywa się w gospodarstwach domowych, co często ma miejsce w przypadku różnych hodowców komercyjnych, po osiągnięciu tych progów powinny mieć zastosowanie wszystkie wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt określone w niniejszym rozporządzeniu. Biorąc pod uwagę wyłącznie handlowy charakter zakładów sprzedających, nie jest konieczne ustalanie progów, a zatem wymogi niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie do wszystkich zakładów sprzedających, niezależnie od liczby utrzymywanych psów lub kotów.

- (24) Obecnie warunki utrzymania w niektórych rodzajach zakładów sprzedających są nieodpowiednie, aby zapewnić dobrostan utrzymywanych przez nie psów i kotów. Dotyczy to niektórych sklepów zoologicznych, w których psy lub koty są utrzymywane w pojemnikach o przezroczystych bokach i ograniczonej przestrzeni, a w przypadku psów – bez odpowiedniego dostępu do przestrzeni na wolnym powietrzu. Psy i koty w takich zakładach są wystawiane na widok publiczny, co jest dla nich źródłem stresu, a jednocześnie zwiększa ryzyko zakupu zwierzęcia pod wpływem impulsu przez niektórych potencjalnych konsumentów. Niniejsze rozporządzenie ma na celu zwiększenie ochrony psów i kotów utrzymywanych w zakładach sprzedających poprzez podniesienie norm dobrostanu, które mają do nich zastosowanie, w szczególności poprzez zakaz utrzymywania psów i kotów w pojemnikach, wymóg zapewnienia psom dostępu do przestrzeni na wolnym powietrzu, wprowadzenie wymogów dotyczących minimalnej przestrzeni oraz obowiązek umożliwienia psom i kotom socjalizacji ze zwierzętami tego samego gatunku oraz z ludźmi. Ma to na celu zapewnienie, aby po wejściu w życie tych wymogów wszystkie zakłady sprzedające posiadały pomieszczenia i procedury praktyczne zapewniające wymagany wysoki poziom dobrostanu zwierząt.
- (25) Chociaż niektóre zakłady hodowli są prowadzone przez licencjonowanych hodowców przestrzegających dobrych standardów zarządzania zwierzętami, znaczna liczba psów i kotów wprowadzanych do obrotu na rynku unijnym pochodzi od hodowców z szarej strefy i hodowców niespełniających standardów, którzy nie zapewniają wystarczającego poziomu dobrostanu hodowanych przez siebie psów i kotów. Stwarza to nieuczciwą konkurencję dla hodowców zwierząt, którzy przestrzegają wysokich standardów dobrostanu zwierząt. Należy zatem ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt dla podmiotów odpowiedzialnych prowadzących wszystkie zakłady hodowli.

- (26) Na rynku unijnym różnego rodzaju podmioty odpowiedzialne prowadzą różne rodzaje działalności związanej z wprowadzaniem psów i kotów do obrotu. Oprócz hodowców komercyjnych istnieją określone zakłady sprzedające, w których psy i koty urodzone i hodowane w innych zakładach są gromadzone i utrzymywane w celu sprzedaży lub odbioru. W niektórych przypadkach, ochrona tych psów i kotów jest nieoptymalna i nie istnieją obecnie wspólne standardy dobrostanu zwierząt, które obowiązują wobec takich zakładów. Biorąc pod uwagę, że zakłady sprzedające są komercyjnymi podmiotami odpowiedzialnymi, które wprowadzają psy i koty do obrotu, konieczne jest stosowanie wobec tych zakładów wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (27) Podmioty odpowiedzialne prowadzące schroniska są przedsiębiorstwami prywatnymi lub publicznymi lub organizacjami non-profit, które gromadzą i utrzymują niechciane lub bezdomne psy i koty lub psy i koty, które miały kiedyś właścicieli, lecz zaginęły, zostały skonfiskowane lub porzucone. Czasami niekontrolowane rozmnażanie lub zbyt intensywna hodowla prowadzą do wzrostu liczby bezdomnych psów i kotów, które trafiają do schronisk. W zależności od pochodzenia tych psów i kotów mogą one być zwierzętami rasowymi lub mieszańcami ras i mogą pochodzić z miotów psów lub kotów, które rozmnożyły się w schronisku. Schroniska mogą utrzymywać dużą liczbę psów i kotów i mogą je sprzedawać lub oferować do adopcji lub szukać im nowego domu, czasami bezpłatnie lub po opłaceniu uzasadnionych poniesionych kosztów.

- (28) Pomimo różnic w działalności prowadzonej przez zakłady hodowli i zakłady sprzedające, z jednej strony, oraz schroniska i domy tymczasowe, z drugiej strony, wszystkie te zakłady wprowadzają psy i koty na rynek w Unii. W pewnym stopniu ich działalność się pokrywa, zwłaszcza na poziomie popytu. Szukając psa lub kota, konsumenci wybierają między zakupem zwierzęcia od hodowcy (bezpośrednio lub przez zakład sprzedający) a adopcją ze schroniska lub domu tymczasowego. Ważnym czynnikiem przy wyborze psa lub kota są problemy behawioralne lub inne problemy, które pies lub kot wykazuje z powodu utrzymywania go w złych warunkach dobrostanu i które mogą zmniejszyć jego zdolność do utrzymywania jako zwierzęcia domowego, niezależnie od tego, czy zwierzę było utrzymywane w zakładzie hodowli, w zakładzie sprzedającym czy w schronisku lub domu tymczasowym. Co więcej, biorąc pod uwagę, że handel prowadzony jest również przez pośredników i głównie online, przed nabyciem psa lub kota konsumenci mogą nie być świadomi, czy zwierzę pochodzi ze schroniska, z domu tymczasowego, od hodowcy czy z zakładu sprzedającego. Dostarczanie takich informacji mogłoby pomóc nabywcom w świadomym i odpowiedzialnym wyborze. Istnieją dowody na to, że schroniska wprowadzają do obrotu na rynku unijnym wiele psów i kotów, a w przypadku kotów liczba ta jest szczególnie istotna. Istnieją również dowody na to, że w niektórych państwach członkowskich psy i koty ze schronisk, lecz w szczególności psy, są przekazywane właścicielom zwierząt domowych w innych państwach członkowskich. Aby zapewnić osiągnięcie celu niniejszego rozporządzenia polegającego na sprawnym funkcjonowaniu rynku psów i kotów oraz racjonalnym rozwoju tego sektora przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu dobrostanu zwierząt, niektóre wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu należy stosować do schronisk, które utrzymują pewną minimalną liczbę psów i kotów, niezależnie od tego, czy odpłatnie wprowadzają one te zwierzęta na rynek unijny, oddają bezpłatnie lub w zamian za zwrot uzasadnionych kosztów. Ze względu jednak na zasadę proporcjonalności oraz biorąc pod uwagę, że działalność schronisk i domów tymczasowych różni się od działalności innych podmiotów odpowiedzialnych i pełni funkcję leżącą w interesie publicznym, niektóre wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, w tym szczególne wymogi dotyczące minimalnej przestrzeni, nie powinny mieć zastosowania do schronisk i domów tymczasowych.

- (29) Państwa członkowskie obserwują wzrost popularności domów tymczasowych prowadzonych przez podmioty odpowiedzialne, które odpowiadają za niechciane, porzucone, bezdomne, zagubione lub odebrane właścicielom psy lub koty. Ponieważ liczba psów i kotów utrzymywanych w domach tymczasowych może mieć wpływ na rynek psów i kotów, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do domów tymczasowych. Podmioty odpowiedzialne umieszczające psy lub koty w domach tymczasowych powinny być odpowiedzialne za zapewnienie, aby domy te spełniały wymogi niniejszego rozporządzenia. Można to osiągnąć między innymi w drodze umowy zawieranej między podmiotem odpowiedzialnym a rodziną zapewniającą opiekę tymczasową.
- (30) Ponieważ ze względu na swój charakter domy tymczasowe to gospodarstwa domowe o ograniczonych możliwościach zakwaterowania psów i kotów, podmioty odpowiedzialne nie powinny umieszczać w tych domach dużej liczby zwierząt. Należy zatem określić maksymalną liczbę psów i kotów, które mogą być utrzymywane w jednym domu tymczasowym. Jest to również powód, dla którego domy tymczasowe powinny podlegać jedynie ogólnym zasadom i wymogom w zakresie dobrostanu oraz tylko niektórym szczególnym wymogom w tym zakresie.
- (31) Ponieważ rozporządzenie (UE) 2017/625 ma zastosowanie do kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu weryfikacji przestrzegania przepisów w zakresie wymogów dotyczących dobrostanu zwierząt, które obejmują wymogi dotyczące dobrostanu psów i kotów, takie jak wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, należałoby użyć w niniejszym rozporządzeniu definicji właściwych organów zawartej w rozporządzeniu (UE) 2017/625, aby zapewnić spójność ze stosowaniem przepisów dotyczących kontroli urzędowych w zakresie dobrostanu zwierząt.

- (32) Ponieważ niniejsze rozporządzenie jest przykładem przepisów Unii w dziedzinie wymogów dotyczących dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2017/625, wymogi rozporządzenia (UE) 2017/625 mają zastosowanie w uzupełnieniu do wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie są w szczególności zobowiązane na mocy rozporządzenia (UE) 2017/625 do składania rocznego sprawozdania z kontroli urzędowych przeprowadzonych w roku poprzednim. Obowiązek ten powinien obejmować kontrole urzędowe przeprowadzane w celu weryfikacji przestrzegania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt i identyfikowalności psów i kotów w Unii. Standardowy wzór formularza, który państwa członkowskie mają stosować na potrzeby takiej sprawozdawczości, określony w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/723⁷, należy zaktualizować tak, aby uwzględnić niniejsze rozporządzenie.
- (33) Podejście „Jedno zdrowie” mogłoby być użytecznym przewodnikiem dla podmiotów odpowiedzialnych przy wdrażaniu wymogów dotyczących dobrostanu na podstawie niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie (UE) 2019/6 zawiera kompleksowy zestaw wymogów, aby zapewnić rozważne stosowanie środków przeciwdrobnoustrojowych u zwierząt. Aby przeciwdziałać ryzyku oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, a jednocześnie zapewnić wysokie standardy zdrowia i dobrostanu zwierząt, wymogi te mają również zastosowanie do psów i kotów utrzymywanych w zakładach hodowli, zakładach sprzedających i schroniskach. Istotne jest, aby lekarze weterynarii uwzględniali te elementy podczas wizyt doradczych dotyczących dobrostanu zwierząt.

⁷ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/723 z dnia 2 maja 2019 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wzoru formularza, który ma być wykorzystywany w sprawozdaniach rocznych przedkładanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 124 z 13.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/723/oj).

- (34) Istnieją dowody na to, że na terytorium Unii prowadzone są działania, niekiedy o charakterze transgranicznym, które skutkują cierpieniem fizycznym i psychicznym psów i kotów, które w niektórych przypadkach mogą prowadzić do śmierci. Przykładem takiej działalności są niewątpliwie walki psów. W niniejszym rozporządzeniu należy zakazać podmiotom odpowiedzialnym podejmowania działań, które wiążą się z cierpieniem psów i kotów znajdujących się pod ich opieką.
- (35) W celu zapewnienia właściwego egzekwowania niniejszego rozporządzenia istotne jest, aby właściwe organy mogły zidentyfikować zakłady podlegające ich kontrolom urzędowym. Podmioty odpowiedzialne utrzymujące psy lub koty w zakładach powinny zatem zgłaszać swoją działalność właściwym organom, a właściwe organy powinny prowadzić aktualizowany rejestr takich zakładów. Aby ograniczyć do minimum obciążenie administracyjne dla podmiotów odpowiedzialnych, właściwe organy powinny móc w tym celu korzystać z informacji lub danych zgromadzonych w odpowiednim rejestrze zakładów prowadzonym zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/429.

- (36) Odpowiednio wyszkolony i wykwalifikowany personel jest niezbędny do poprawy warunków dobrostanu zwierząt w zakładach. Personel ten powinien znać podstawowe wzorce zachowań i potrzeby danego gatunku. Aby uniknąć zadawania psom i kotom cierpienia fizycznego i psychicznego, opiekunowie zwierząt powinni posiadać wiedzę i umiejętności w dziedzinie dobrostanu zwierząt odpowiednie do swoich zadań oraz odpowiednie dla psów lub kotów, którymi się zajmują. W przypadku psów i kotów skuteczne obchodzenie się ze zwierzętami obejmuje techniki takie jak warunkowanie instrumentalne i pozytywne wzmocnienie, promujące środowisko wolne od stresu. Kompetencje w zakresie dobrostanu zwierząt należy nabyć w drodze kształcenia, szkolenia lub doświadczenia zawodowego. Ponieważ schroniska są często zależne od pracy wolontariuszy, a stażyści często odbywają szkolenie praktyczne w tych zakładach, wolontariusze i stażyści w schroniskach nie powinni podlegać wymogowi posiadania formalnego kształcenia, szkolenia ani doświadczenia zawodowego, pod warunkiem że ich pracę nadzoruje opiekun zwierząt posiadający odpowiednie kompetencje.

- (37) Ponadto aby zapewnić dobrostan psów i kotów w zakładzie, co najmniej jeden z pracujących w nim opiekunów powinien przejść szkolenie z wymogów niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowych wymogów krajowych, a także znać aktualne zalecenia naukowe i techniczne. Podmiot odpowiedzialny powinien zapewnić, aby opiekun, który odbył szkolenie, podzielił się zdobytą wiedzą z pozostałymi opiekunami w zakładzie. Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze w celu określenia wymogów minimalnych dotyczących takiego szkolenia. Komisja może ustanowić ośrodek referencyjny Unii Europejskiej ds. dobrostanu psów i kotów na podstawie art. 95 rozporządzenia (UE) 2017/625 w celu zapewnienia właściwym organom doradztwa technicznego i naukowego w kontekście kontroli urzędowych, które przeprowadzają w celu wyegzekwowania niniejszego rozporządzenia. Taki ośrodek referencyjny Unii Europejskiej ds. dobrostanu psów i kotów mógłby publikować zalecenia i przykłady materiałów szkoleniowych, po ich uzgodnieniu z Komisją, zgodnie z wymogami minimalnymi określonymi w aktach wykonawczych oraz z uwzględnieniem najnowszej wiedzy naukowej i technicznej.
- (38) Właściwe organy odpowiedzialne za zapewnienie dostępności i odpowiedniej jakości kursów szkoleniowych mogłyby współpracować z innymi odpowiednimi organami, stowarzyszeniami weterynaryjnymi i instytucjami edukacyjnymi w celu opracowania wysokiej jakości programów szkoleniowych opartych na podstawach naukowych.

- (39) Biorąc pod uwagę fakt, że dobrostan zwierząt obejmuje zdrowie zwierząt, lekarze weterynarii mają najlepsze możliwości udzielania porad podmiotom odpowiedzialnym w celu poprawy sytuacji w zakresie dobrostanu zwierząt w zakładach. Lekarze weterynarii powinni przeprowadzić wizytę doradczą dotyczącą dobrostanu zwierząt w zakładach, w których liczba utrzymywanych psów i kotów przekracza określony próg, w ciągu pierwszego roku stosowania niniejszego rozporządzenia lub w ciągu pierwszego roku od powiadomienia o nowym zakładzie.
- (40) Ze względu na dobrostan zakończenie życia psów i kotów powinno każdorazowo odbywać się tak, aby jak najmniej narażać danego psa lub kota na ból i stres. Lekarze weterynarii są przeszkoleni z oceny stanu zwierzęcia oraz z przeprowadzania eutanazji, jeżeli jest ona konieczna. Podmioty odpowiedzialne powinny starać się skonsultować z lekarzem weterynarii, a lekarz weterynarii powinien co do zasady przeprowadzać eutanazję psa lub kota za uprzednią zgodą podmiotu odpowiedzialnego. W nagłych przypadkach lub w razie wypadku, gdy pomoc weterynaryjna nie jest dostępna, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zezwolenia na uśmiercenie psa lub kota przez przeszkoloną kompetentną osobę, pod warunkiem że zastosowana metoda ma natychmiastowy skutek.

- (41) Określone strategie hodowli powodują problemy w zakresie dobrostanu psów i kotów. Wybór określonych cech genetycznych ze względów estetycznych lub innych względów marketingowych może spowodować stworzenie również cech niepożądanych z punktu widzenia dobrostanu zwierząt i przekazanie ich przyszłym pokoleniom. W związku z tym podmioty odpowiedzialne powinny podejmować działania zmierzające do zapewnienia, aby ich strategie hodowli nie prowadziły do takich negatywnych konsekwencji dla dobrostanu psów i kotów. W szczególności strategie hodowli motywowane celami marketingowymi mogą prowadzić do wykształcenia u niektórych typów psów i kotów „przesadnych cech pokrojowych”. Ponieważ takie przesadne cechy pokrojowe mogą prowadzić do poważnych problemów zdrowotnych u psów i kotów, hodowcy powinni wyłączyć zwierzęta o takich cechach z programów hodowli.
- (42) Pokazy, wystawy i konkursy mają wpływ na możliwości rynkowe i ceny psów i kotów. Okaleczanie i niektóre strategie hodowli, które skutkują wykształcaniem u psów i kotów przesadnych cech pokrojowych, mogą przynosić korzyści hodowcom, którzy biorą udział w pokazach, wystawach i konkursach. Organizowaniu takich pokazów, wystaw i konkursów oraz udziałowi w nich mogą przyświecać względy inne niż dobrostan zwierząt, takie jak normy estetyczne, a ich celem może być promowanie określonych ras i cech fizycznych. Aby zapewnić, że hodowcy przykładają w pierwszej kolejności wagę do dobrostanu psów i kotów, które hodują, oraz aby uniknąć wykształcania u tych zwierząt przesadnych cech pokrojowych oraz uniemożliwić hodowcom ich okaleczanie w celu osiągnięcia niezdrowych norm estetycznych, podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli i zakłady sprzedające oraz organizatorzy takich pokazów, wystaw i konkursów nie powinni wykorzystywać ani prezentować psów lub kotów o przesadnych cechach pokrojowych ani psów lub kotów, które okaleczono na potrzeby tych wydarzeń.

- (43) Z dowodów naukowych wynika, że krzyżowanie wsobne ma znaczący negatywny wpływ na dobrostan zwierząt. Krzyżowanie wsobne psów i kotów między rodzicami i potomstwem, rodzeństwem, rodzeństwem przyrodnym lub między dziadkami i wnukami powinno być zakazane, ponieważ zwiększa występowanie zaburzeń dziedzicznych i zagraża prawidłowemu funkcjonowaniu układu odpornościowego, a oba te czynniki mają negatywny wpływ na dobrostan psów i kotów. Krzyżowanie wsobne może być jednak konieczne do zachowania lokalnych ras o ograniczonej puli genetycznej. W takich przypadkach właściwy organ powinien mieć zatem możliwość udzielenia na nie zezwolenia.
- (44) Nie należy zachęcać do hybrydyzacji z gatunkami dzikimi, ponieważ mieszańce nie są tak udomowione jak psy i koty. Biorąc pod uwagę znaczne trudności w zaspokojeniu szczególnych potrzeb behawioralnych takich mieszańców oraz ich dyskomfort lub cierpienie, należy zakazać hodowli prowadzącej do powstania takich mieszańców.
- (45) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zapewnił pomoc naukowo-techniczną w zakresie szeregu kwestii dotyczących pomieszczeń dla zwierząt, zdrowia i bolesnych zabiegów odnoszących się do psów i kotów utrzymywanych w zakładach hodowli. W niniejszym rozporządzeniu uwzględniono zalecenia EFSA dotyczące rodzaju pomieszczeń dla zwierząt i aktywności fizycznej, temperatury i oświetlenia w tych pomieszczeniach oraz zdrowia i bolesnych zabiegów chirurgicznych.

- (46) Dowody naukowe wyraźnie świadczą o znaczeniu, jakie dla dobrostanu psów i kotów ma karmienie, pojenie, pomieszczenia dla zwierząt, opieka zdrowotna, zaspokajanie potrzeb behawioralnych i zapobieganie bolesnym praktykom. Istotne jest zatem, aby szczegółowo uregulować te aspekty utrzymywania psów i kotów.
- (47) Dowody naukowe jasno wskazują, że psom i kotom należy zapewnić wystarczającą przestrzeń do wyrażania naturalnych zachowań oraz do normalnych interakcji społecznych. Nie jest to możliwe, gdy zwierzęta utrzymuje się w zamknięciu, a zwłaszcza jeżeli są one utrzymywane w pojemnikach. Utrzymywanie psów i kotów w pojemnikach powinno być zatem zakazane, z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to konieczne do transportu zwierząt lub w celu tymczasowej krótkotrwałej izolacji poszczególnych psów i kotów, na czas ich udziału w pokazach, wystawach i konkursach, w przypadku szceniąt lub kociąt o ograniczonej zdolności termoregulacji oraz szceniąt lub kociąt razem z ich matkami, pod warunkiem zminimalizowania stresu, uniknięcia cierpienia ze względu na skrajne temperatury oraz zapewnienia zwierzęciu możliwości wstania, obracania się i położenia się w naturalnej pozycji.
- (48) Psom i kotom należy zapewnić wyznaczone miejsce odpoczynku z możliwością wycofania się na czas odpoczynku oraz miejsce dające poczucie bezpieczeństwa. Miejsce odpoczynku powinno być czyste i suche i powinno być na przykład pokryte miękkimi materiałami, takimi jak mata, koc lub inne odpowiednie materiały, aby zapewnić wygodę i dobre podparcie ciała. Miejsce odpoczynku powinno być wystarczająco duże, aby umożliwić im stanięcie, obrócenie się i położenie się w naturalnej pozycji. Wszystkie psy lub koty korzystające z tej samej przestrzeni powinny mieć możliwość odpoczynku w tym samym czasie.

- (49) Krycie, do którego dochodzi między samcami i samicami w wyniku naturalnych interakcji, zależy od kilku czynników, w tym cykli hormonalnych, zachowania i czasu. W związku z tym fizyczne ograniczenie ruchów psów lub kotów podczas krycia jest sprzeczne z ich naturalnym zachowaniem, przez co negatywnie wpływa na ich dobrostan. Podmioty odpowiedzialne nie powinny fizycznie krępować psów ani kotów podczas krycia. Zamiast tego podmioty odpowiedzialne powinny starać się znaleźć inne sposoby na udane krycie, takie jak optymalizacja czasu krycia.
- (50) Podmiot odpowiedzialny, działając na podstawie opinii lekarza weterynarii i uwzględniając szczególną sytuację psa lub kota, może zdecydować o kontrolowaniu reprodukcji za pomocą środków chirurgicznych lub niechirurgicznych. Aby uniknąć zadawania bólu, sterylizację chirurgiczną powinien przeprowadzać lekarz weterynarii lub, w przypadku kocurów, jeżeli państwo członkowskie na to zezwala, licencjonowany pielęgniarz weterynaryjny, z zastosowaniem anestezji i analgezji o długotrwałym działaniu.
- (51) Długotrwałe trzymanie zwierząt na uwięzi powinno być zakazane, ponieważ może budzić poważne obawy co do dobrostanu zwierząt. Może być ono związane z częstszym występowaniem zaburzeń układu ruchowego, niezdolnością do komfortowego leżenia lub odpoczynku oraz do normalnego zachowywania się.

- (52) Zapewnienie psom i kotom wystarczającej przestrzeni do wyrażania naturalnych zachowań ma ogromne znaczenie. Z tego samego powodu pojemniki powinny być wykorzystywane wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, takich jak konieczność umieszczenia agresywnego psa lub kota w krótkoterminowej izolacji lub transport psów i kotów do lekarza weterynarii. Aby ułatwić psom i kotom funkcjonowanie zgodnie z ich naturalnym rytmem okołodobowym, pomieszczenia, w których przebywają zwierzęta, powinny również zapewniać dostęp do światła naturalnego, chociaż w razie potrzeby można go uzupełnić sztucznym oświetleniem. Aby lepiej wspierać rozwój szczeniąt, od piątego tygodnia życia można je wyprowadzać na bezpieczny wybieg na wolnym powietrzu przez określony czas, z uwzględnieniem ich indywidualnych potrzeb i warunków pogodowych. Aby zaspokoić potrzebę ruchu, socjalizacji i wyrażania innych naturalnych zachowań, psy powyżej ósmego tygodnia życia powinny mieć dostęp do przestrzeni na wolnym powietrzu. Takie psy powinny mieć bezpieczny codzienny dostęp do przestrzeni na wolnym powietrzu lub powinny być wyprowadzane na spacer łącznie przez co najmniej godzinę dziennie.

- (53) Aby zapobiec pogorszeniu ich dobrostanu, a w szczególności powikłaniom ciążowym, suki i kotki nie powinny być rozmnażane przed osiągnięciem dojrzałości. Aby sukom i kotkom umożliwić powrót do zdrowia fizycznego po ciąży i laktacji, nie należy ich ponownie rozmnażać przed upływem wystarczającego czasu. Aby jednak zapobiec niektórym patologicznym stanom chorobowym u suk i kotek związanym z rozrodem, takim jak ropomacicze, w okresie dwóch lat powinny być dozwolone maksymalnie trzy ciąże, po których musi nastąpić odpowiedni okres rekonwalescencji nie krótszy niż rok w przypadku suk i kotek, które miały trzy mioty, w tym martwe mioty szczeniąt i kociąt, w okresie dwóch lat. Należy zaprzestać rozmnażania w przypadku starszych suk i kotek oraz u suk i kotek, które miały dwa cesarskie cięcia, ponieważ nie można wykluczyć, że kolejna ciąża będzie miała negatywny wpływ na ich dobrostan.
- (54) Zmiana praktyk dotyczących cyklu rozrodu stanowiąca wymóg określony w niniejszym rozporządzeniu może w niektórych przypadkach wpłynąć negatywnie na przychody hodowców psów i kotów ze względu na spadek liczby miotów rocznie. Należy zatem zapewnić hodowcom dodatkowy czas na dostosowanie ich modelu biznesowego.

- (55) Istotne jest, aby psy i koty nie stanowiły zagrożenia dla bezpieczeństwa człowieka. Aby zmniejszyć ryzyko agresji w stosunku do ludzi, psy i koty urodzone lub utrzymywane w zakładach należy poddawać odpowiedniej socjalizacji z osobnikami tego samego gatunku oraz z ludźmi i – jeżeli to możliwe – z innymi zwierzętami. Należy je utrzymywać w stymulującym środowisku, w którym nie występują zagrożenia, zapewniając urozmaicenie warunków bytowania, na przykład za pomocą zabawek, stwarzając im możliwości zabawy i wyrażania innych naturalnych zachowań. Oddzielenie psów i kotów od matek nie powinno odbywać się w zbyt młodym wieku, ponieważ może to powodować u tych zwierząt poważny stres wywołany oddzieleniem i związane z tym problemy behawioralne. Należy zatem zakazać oddzielania od matek, z wyjątkiem przypadków, w których separacja jest uzasadniona względami medycznymi.
- (56) Zabiegi zmierzające do zmiany wyglądu lub zapobiegania określonym zachowaniom psów i kotów, takie jak przycinanie uszu, obcinanie ogona, usuwanie pazurów i resekcja strun głosowych lub fałd głosowych, mają poważny negatywny wpływ na dobrostan tych zwierząt. Zabiegi te powodują ból i uniemożliwiają psom i kotom wyrażanie naturalnych zachowań. Z tego powodu takie procedury powinny być zakazane, chyba że są wykonywane przez lekarza weterynarii w przypadkach, gdy są one konieczne ze względów medycznych. Wykonywanie zabiegów profilaktycznych powinno być dozwolone, jeżeli lekarz weterynarii stwierdzi wskazanie medyczne uzasadniające taką interwencję.

- (57) Psy wykorzystywane przez wojsko, policję i służby celne odgrywają kluczową rolę dla bezpieczeństwa narodowego. Aby uwzględnić szczególne potrzeby wojska, policji i służb celnych oraz podmiotów odpowiedzialnych zajmujących się hodowlą i szkoleniem psów na potrzeby tych organów, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznawania zwolnień dotyczących obchodzenia się z psami w sposób zadający im ból i trzymania na uwięzi, ponieważ takie obchodzenie się i trzymanie na uwięzi może być konieczne podczas szkolenia takich psów. Pomimo tych zwolnień ważne jest, aby personel szkolący psy dla wojska lub policji i służb celnych w zakładach przechodził regularne szkolenia w zakresie odpowiednich umiejętności, tak aby stosował odpowiednie metody postępowania i szkolenia oraz minimalizował ból psów znajdujących się pod jego opieką.
- (58) Psy strzegące zwierząt gospodarskich są hodowane do pilnowania i ochrony zwierząt gospodarskich przed drapieżnikami w warunkach rolniczych lub pasterskich. Takie psy często spędzają długie okresy na wolnym powietrzu bez obecności człowieka. Ze względu na sposób ich wykorzystywania oraz decydujący wpływ tego sposobu na warunki życia regularne karmienie i kontrolowanie takich zwierząt stanowią niekiedy wyzwanie. Często trudno jest spełnić wymogi niniejszego rozporządzenia, które służą zaspokojeniu potrzeb zwierząt w zakresie pomieszczeń i socjalizacji. Ponadto psy, które są wykorzystywane do kierowania przemieszczaniem stada, są psami zaganiającymi i towarzyszą osobie odpowiedzialnej. Zwolnienia z niektórych wymogów niniejszego rozporządzenia dotyczące pomieszczeń i socjalizacji są konieczne w przypadku takich psów w okresie sezonowego wypasu takich stad.

- (59) Warunki panujące w zakładach hodowli są szczególnie istotne dla zapewnienia odpowiedniego hodowania, utrzymania i traktowania psów i kotów przed wprowadzeniem ich do obrotu, w szczególności ze względu na wpływ złych warunków dobrostanu na młode psy i koty. Ważne jest zatem, aby właściwe organy zatwierdziły zakłady hodowli psów i kotów, które mają znaczne zdolności produkcyjne, oraz aby przed zatwierdzeniem poddano je wstępnej kontroli na miejscu. Taka wstępna kontrola zakładów przeprowadzona przez urzędowego lekarza weterynarii lub w przypadku delegowania urzędowego przeprowadzenia kontroli – przez innego specjalistę oraz późniejsze zatwierdzenie tych zakładów stanowią skuteczny sposób na zapewnienie przestrzegania przez zakłady wymogów niniejszego rozporządzenia. Ponieważ jednak kontrole powinny koncentrować się na zakładach, które stwarzają większe ryzyko z perspektywy przestrzegania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt, a także mając na uwadze ograniczoną dostępność urzędowych lekarzy weterynarii w państwach członkowskich, wymóg uprzedniej kontroli na miejscu i zatwierdzania wszystkich zakładów nie byłby proporcjonalny. Ważne jest również, aby wykaz tych zatwierdzonych zakładów był publicznie dostępny, tak aby umożliwić potencjalnym kupującym weryfikację statusu zakładów hodowli, a tym samym aby zwiększyć kontrolę publiczną nad takimi zakładami i zwiększyć świadomość społeczeństwa. Ponieważ zakłady hodowli potrzebują czasu na wdrożenie wymogów dotyczących pomieszczeń, a właściwe organy potrzebują czasu na przeprowadzenie kontroli na miejscu w istniejących zakładach hodowli, wymóg uzyskania zatwierdzenia przez zakłady hodowli powinien zacząć obowiązywać w tym samym dniu co wymogi dotyczące pomieszczeń.

- (60) Niektóre podmioty odpowiedzialne, które wprowadzają psy lub koty do obrotu, zachęcają potencjalnych klientów do zakupu za wszelką cenę, używając argumentów emocjonalnych, nie informując potencjalnego właściciela o konsekwencjach posiadania psa lub kota. Inne podmioty odpowiedzialne kładą nacisk na obowiązki związane z posiadaniem zwierzęcia domowego, co siłą rzeczy ma potencjalny skutek w postaci ograniczenia ich zdolności do wprowadzenia psów lub kotów do obrotu na unijnym rynku. Różnica między tymi dwoma podejściami daje najczęściej przewagę mniej rzetelnym podmiotom odpowiedzialnym, co prowadzi do zakłócenia konkurencji pomimo znaczenia, jakie dla dobrostanu zwierząt i porządku publicznego ma informowanie klientów o ich obowiązkach przy nabywaniu psa lub kota. Uzasadnione jest zatem wprowadzenie wymogu, aby wszystkie podmioty odpowiedzialne wprowadzające psy lub koty do obrotu na rynku unijnym informowały przyszłych właścicieli o spoczywających na nich obowiązkach związanych z posiadaniem zwierząt. Ponadto jeżeli podmiot odpowiedzialny wprowadza psa lub kota do obrotu, oferując go w internecie, powinno temu towarzyszyć odpowiednie ostrzeżenie, aby skutecznie przekazać informacje o odpowiedzialności spoczywającej na właścicielu zwierzęcia. Promowanie odpowiedzialnego posiadania zwierząt domowych ma istotne znaczenie dla dobrego funkcjonowania rynku i ochrony konsumentów oraz dla zapobiegania porzucaniu psów i kotów przez właścicieli, którzy przed nabyciem zwierzęcia nie byli świadomi odpowiedzialności spoczywającej na właścicielach zwierząt domowych. W związku z tym obowiązek umieszczania ostrzeżenia o odpowiedzialności spoczywającej na właścicielu zwierzęcia w ogłoszeniach internetowych dotyczących sprzedaży, darowizny lub jakiegokolwiek innej formy przeniesienia własności powinien mieć również zastosowanie do osób fizycznych lub prawnych innych niż podmioty odpowiedzialne. Obowiązek umieszczania ostrzeżenia o odpowiedzialności spoczywającej na właścicielu zwierzęcia ma zastosowanie do osób wprowadzających psy i koty do obrotu do celów niniejszego rozporządzenia. Nie ma on na celu ingerowania w wolność prasy i swobodę wypowiedzi ani w obowiązujące przepisy krajowe dotyczące odpowiedzialności redakcyjnej, które nie zostały zharmonizowane na poziomie Unii.

- (61) Nielegalny handel psami i kotami oraz oszukańcze praktyki związane z wprowadzaniem ich do obrotu na rynku unijnym są ułatwione ze względu na niemożność identyfikowania tych zwierząt. Ten brak możliwości identyfikowania wynika z niekompletnych wymogów w zakresie identyfikacji i braku wymogów w zakresie rejestracji takich zwierząt. Oszukańcze praktyki są ponadto ułatwione w przypadku gdy systemy identyfikacji i rejestracji psów i kotów nie są zharmonizowane lub są trudne w obsłudze, ponieważ infrastruktura techniczna nie jest interoperacyjna. Zarówno skoordynowany unijny plan kontroli sprzedaży psów i kotów przez internet z 2018 r., jak i przeprowadzone w latach 2022 i 2023 unijne działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące nielegalnego handlu kotami i psami ujawniły powszechne nieuczciwe praktyki w zakresie wprowadzania psów i kotów do obrotu na rynku unijnym oraz związane z tym problemy dotyczące dobrostanu zwierząt. Niezbędna jest zatem harmonizacja norm dotyczących sposobów identyfikacji i rejestracji psów i kotów. Ustanowienie szerokiego obowiązku identyfikacji i rejestracji psów i kotów pozwala uniknąć luk w systemie identyfikowalności, które w przeciwnym razie mogłyby zostać wykorzystane przez oszustów. Osoby fizyczne lub prawne wprowadzające psy lub koty do obrotu na rynku unijnym powinny przedstawić dowód potwierdzający identyfikację i rejestrację zwierząt w jednej z baz danych ustanowionych w tym celu przez państwa członkowskie. Przy każdej następnej zmianie właściciela lub osoby odpowiedzialnej za danego psa lub kota należy wpisać zmianę w jednej z baz danych. Biorąc pod uwagę kluczową rolę psów wykorzystywanych przez wojsko, policję i służby celne dla potrzeb bezpieczeństwa narodowego, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznawania zwolnień z obowiązku rejestracji takich psów, aby uniemożliwić ich identyfikację jako zwierząt należących do tych służb.

- (62) Osoby fizyczne lub prawne wprowadzające psy lub koty do obrotu na rynku unijnym powinny przedstawić dowód potwierdzający identyfikację w drodze okazania dokumentu zawierającego kod transpondera wszczepionego psu lub kotu oraz dowodu potwierdzającego rejestrację tego zwierzęcia w oficjalnej bazie danych. W ten sposób kluczowe informacje o zwierzęciu zostaną przekazane nowemu właścicielowi i zostanie zapewniona identyfikowalność zwierzęcia.

- (63) Ponieważ większość psów i kotów oferuje się obecnie na sprzedaż lub przekazuje bezpłatnie za pośrednictwem ofert internetowych, Komisja powinna zapewnić opracowanie publicznie dostępnego i bezpłatnego systemu umożliwiającego nabywcom weryfikację autentyczności identyfikacji, rejestracji i własności oferowanego psa lub kota. W tym celu osoba fizyczna lub prawna oferująca w internecie psa lub kota powinna być zobowiązana do korzystania z systemu weryfikacji i umieszczania w ofercie tokena generowanego przez ten system. Środek ten ma na celu skuteczniejsze zwalczanie oszustw poprzez poprawę identyfikowalności pochodzenia psów i kotów wprowadzanych do obrotu na rynku unijnym, co pozwoli zwiększyć skuteczność kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy i ostatecznie poprawić dobrostan tych zwierząt. Dostawcy platform internetowych powinni postępować z należytą starannością, gdy działają w roli pośredników we wprowadzaniu psów i kotów do obrotu na rynku unijnym. W związku z tym, nie naruszając przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065⁸, platformy internetowe umożliwiające zamieszczanie ofert dotyczących psów i kotów w celu wprowadzenia ich do obrotu powinny mieć obowiązek zaprojektowania i zorganizowania swojego interfejsu internetowego w sposób umożliwiający osobom fizycznym lub prawnym zamieszczającym oferty dotyczące psów i kotów umieszczanie odpowiedniego tokena i informowanie nabywców o systemie weryfikacji. Nie powinno to oznaczać, że na platformy internetowe nakłada się obowiązek ogólnego monitorowania ogłoszeń zamieszczanych za pośrednictwem platformy albo ogólny obowiązek ustalania faktów w celu oceny prawdziwości identyfikacji i rejestracji przed publikacją oferty.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

- (64) Ponieważ poziom świadomości opiekunów zwierząt w zakresie dobrostanu zwierząt ma bezpośredni wpływ na dobrostan psów i kotów znajdujących się pod ich opieką, państwa członkowskie powinny zapewnić dostępność wystarczających szkoleń zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym, aby umożliwić opiekunom zwierząt spełnienie wymogów szkoleniowych określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (65) Aby zapewnić identyfikowalność psów i kotów, należy je identyfikować indywidualnie niepowtarzalnym identyfikatorem w formie transpondera, a ich dane identyfikacyjne należy również zarejestrować w bazie danych. W związku z tym państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za ustanowienie i prowadzenie baz danych psów i kotów na swoim terytorium, aby zapewnić identyfikowalność tych zwierząt. Należy również zapewnić interoperacyjność tych baz danych. Ułatwi to wyszukiwanie informacji o psach i kotach w całej Unii oraz umożliwi właściwym organom przeprowadzanie kontroli urzędowych w celu zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi dobrostanu zwierząt. Komisja powinna utworzyć indeksową bazę danych, aby ułatwić interoperacyjność tych krajowych baz danych.
- (66) Aby ocenić postępy w zakresie warunków dobrostanu psów i kotów utrzymywanych w zakładach oraz w zakresie identyfikowalności zwierząt, państwa członkowskie powinny gromadzić, zgłaszać i analizować kluczowe wskaźniki dotyczące polityki. Te kluczowe wskaźniki dotyczące polityki należy zharmonizować na podstawie niniejszego rozporządzenia, żeby zapewnić ich porównywalność na poziomie Unii oraz umożliwić monitorowanie na poziomie Unii postępów w osiągnięciu celów polityki określonych w niniejszym rozporządzeniu.

- (67) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁹ określa przepisy w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych. Do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach odpowiednich procedur zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹⁰. Rola Komisji i państw członkowskich w przetwarzaniu danych osobowych w przypadkach objętych niniejszym rozporządzeniem powinna być jasno określona w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (68) Na potrzeby niniejszego rozporządzenia imiona i nazwiska osób fizycznych oraz ich dane kontaktowe powinny pojawiać się w dokumentach przetwarzanych przez Komisję i państwa członkowskie przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia, a mianowicie w dokumentach dotyczących powiadamiania i zatwierdzania zakładów, rejestracji psów i kotów, weryfikacji rejestracji psów i kotów oraz przywozu psów i kotów. Przetwarzanie tych danych osobowych jest uzasadnione interesem publicznym w zakresie zapewnienia poszanowania wymogów dotyczących dobrostanu psów i kotów, z uwzględnieniem przeprowadzania kontroli urzędowych, oraz zapewnienie identyfikowalności, oraz w zakresie zapobiegania obchodzeniu tych wymogów dotyczących dobrostanu, a także w zakresie zwalczania nielegalnego handlu psami i kotami zarówno między państwami członkowskimi, jak i – w przypadku przywozu – z państwami trzecimi.
- (69) Okres przechowywania danych osobowych w rejestrze zakładów i wykazie zatwierdzonych zakładów hodowli powinien wynosić 10 lat od daty zaprzestania działalności przez zakład, ponieważ właściwe organy muszą mieć dostęp do historii działalności podmiotu odpowiedzialnego w odniesieniu do hodowli, utrzymywania i wprowadzania do obrotu psów i kotów na rynku unijnym oraz muszą dysponować wiedzą na temat przypadków nieprzestrzegania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt w przeszłości w momencie otrzymania nowego powiadomienia o działalności lub wniosku o zatwierdzenie.

- (70) Okres przechowywania danych osobowych obecnych i poprzednich właścicieli psów lub kotów w krajowych bazach danych i w indeksowej bazie danych powinien wynosić pięć lat od odnotowania śmierci psa lub kota w tych bazach danych lub 25 lat od daty pierwszej rejestracji psa lub kota w tych bazach danych. Celem okresu przechowywania jest uwzględnienie oczekiwanej długości życia psów i kotów, zapewnienie wiarygodnego systemu identyfikowalności wszystkich psów i kotów będących przedmiotem handlu w Unii oraz dostarczenie informacji, w tym po śmierci danego psa lub kota, na potrzeby kontroli urzędowych dotyczących problemów związanych z dobrostanem zwierząt, takich jak rażąco wysoki wskaźnik śmiertelności, które wymagają analizy danych.
- (71) Okres przechowywania danych dotyczących właścicieli i upoważnionych osób wjeżdżających do Unii z psami lub kotami w ramach przemieszczania o charakterze niehandlowym, które zostały zgłoszone z wyprzedzeniem do unijnej bazy danych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, powinien wynosić pięć lat od uprzedniego powiadomienia przez właściciela, aby umożliwić właściwym organom przeprowadzenie analizy danych, identyfikację podejrzanych przemieszczeń i ustanowienie kontroli urzędowych opartych na analizie ryzyka w celu wykrycia potencjalnych oszustów.
- (72) Okres przechowywania danych w unijnym systemie weryfikacji dotyczącym osób fizycznych lub prawnych zamieszczających ofertę dotyczącą psa lub kota w celu wprowadzenia go do obrotu i korzystających z systemu weryfikacji do wygenerowania wymaganego tokena powinien wynosić 18 miesięcy od wygenerowania tokena, aby system mógł potwierdzić nabywcy korzystającemu z tego systemu autentyczność identyfikacji, rejestracji i własności psa lub kota prezentowanego w ofercie przez maksymalny przewidywany okres publikacji oferty w internecie.

- (73) Istnieje możliwość, że psy i koty przywożone do Unii były hodowane lub utrzymywane w państwach trzecich w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu. W opinii społecznej budzi to obawy natury moralnej oraz stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa, zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w Unii. Obywatele Unii uważają, że wysoki poziom dobrostanu psów i kotów jest kwestią odpowiedzialności moralnej, co ilustrują wyniki badania Eurobarometru na temat dobrostanu zwierząt z 2023 r., jak również liczne pisma i petycje otrzymane przez Parlament Europejski w tej sprawie, liczne pytania poselskie i rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie ochrony rynku wewnętrznego UE i praw konsumentów przed negatywnymi skutkami nielegalnego handlu zwierzętami domowymi, a także unijny zakaz wprowadzania do obrotu oraz przywozu i wywozu skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry. Ponadto problemy związane z życiem lub zdrowiem zwierząt stanowią część problemów związanych z dobrostanem zwierząt. Na przykład wyczerpanie, wyniszczenie i podatność na choroby zakaźne mogą wynikać ze zbyt intensywnego wykorzystywania samic psów lub kotów do celów hodowli, bez poszanowania potrzeb tych zwierząt dotyczących dobrostanu. Złe warunki dobrostanu mogą również prowadzić do zagrożeń dla zdrowia publicznego, między innymi do zwiększonej częstotliwości występowania odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, takich jak dermatofitoza lub pasożyty wewnętrzne, oraz do pośrednio zwiększonego ryzyka rozwoju oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe ze względu na potrzebę stosowania dużej ilości środków przeciwdrobnoustrojowych w zakładach pochodzenia. Psy i koty hodowane w złych warunkach dobrostanu mogą też stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego, ponieważ mogą rozwinąć agresywne zachowanie. W świetle tych obaw natury moralnej oraz zagrożeń dla bezpieczeństwa, zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego, a także aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia, ważne jest, aby podmioty odpowiedzialne przywożące psy i koty z państw trzecich przestrzegały takich samych lub równoważnych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt jak przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu oraz zapewniały takie same gwarancje w odniesieniu do identyfikowalności zwierząt. Z uwagi na fakt, że będzie to wymagało wprowadzenia zmian przez podmioty odpowiedzialne z państw trzecich zajmujące się wywozem psów i kotów do Unii, należy ustanowić okres przejściowy trwający tyle samo, co okres przejściowy przysługujący unijnym podmiotom odpowiedzialnym.

- (74) Aby zapewnić właściwe egzekwowanie przepisów dotyczących przywozu, Komisja powinna sporządzić wykaz państw trzecich, którym zezwolono na wprowadzanie psów i kotów do obrotu na rynku unijnym w oparciu o przeprowadzoną przez Komisję ocenę wiarygodności kontroli urzędowych w tych państwach trzecich w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt na podstawie niniejszego rozporządzenia lub przepisów uznanych przez Unię za równoważne mających zastosowanie do zakładów na ich terytorium wywożących lub zamierzających wywozić psy i koty na rynek Unii. W odniesieniu do tych państw trzecich należy ponadto ustanowić wykaz zakładów, w których hoduje i utrzymuje się psy i koty i które mogą wywozić te zwierzęta do Unii, aby zapewnić identyfikowalność i ułatwić kontrole w unijnych punktach kontroli granicznej. Stosując podejście oparte na analizie ryzyka, Komisja powinna przeprowadzić kontrolę wiarygodności systemów kontroli urzędowych państw trzecich, zatwierdzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również systemów państw trzecich, które ubiegają się o zatwierdzenie na podstawie niniejszego rozporządzenia. Zgodność z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia lub przepisami uznanymi przez Unię za równoważne z tymi przepisami powinna być potwierdzona odpowiednim świadectwem zdrowia stosowanym do takiego wywozu. W tym celu Komisja powinna dążyć do zmiany odpowiedniego wzoru zaświadczenia urzędowego w celu uwzględnienia powiązanego poświadczenia dotyczącego dobrostanu zwierząt.

- (75) Aby zwiększyć ochronę konsumentów i zapewnić odpowiednią identyfikowalność psów i kotów przywożonych do Unii, w niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić wymóg identyfikacji zwierząt przed ich wprowadzeniem do Unii oraz zobowiązać importerów do zapewnienia rejestracji zwierząt w jednej z baz danych państw członkowskich. Będzie to skutkować większym nadzorem nad przemieszczaniem tych zwierząt. Ponadto przeprowadzone w latach 2022 i 2023 skoordynowane unijne działania dotyczące nielegalnego handlu kotami i psami pokazało, że jedna z powszechnych oszukańczych praktyk w handlu psami i kotami polega na przywozie do Unii psów i kotów w celach handlowych pod pozorem przemieszczenia o charakterze niehandlowym w rozumieniu unijnych przepisów dotyczących zdrowia zwierząt, a mianowicie przemieszczenia psa lub kota towarzyszącego swojemu właścicielowi lub osobie upoważnionej przez właściciela, bez zamiaru przeniesienia własności. Aby zapewnić państwom członkowskim narzędzia do przeprowadzania kontroli opartych na analizie ryzyka i wymierzonych w tę oszukańczą praktykę, konieczne jest, aby wprowadzanie do Unii psów i kotów w celach niehandlowych, niezależnie od liczby zwierząt, było zgłaszane z wyprzedzeniem za pośrednictwem specjalnej unijnej bazy danych dotyczącej zwierząt domowych towarzyszących podróżnym. Ta baza danych powinna gromadzić zgłoszenia wprowadzenia do Unii wszystkich takich zwierząt, niezależnie od miejsca wprowadzenia, aby zapewnić państwom członkowskim niezbędny obraz sytuacji i ułatwić wykrywanie podejrzanych przemieszczeń. Z tego powodu właściwe jest, aby Komisja utworzyła i prowadziła tę bazę danych, tak aby państwa członkowskie miały dostęp do wszelkich dostępnych informacji niezbędnych do działań kontrolnych. Państwa członkowskie powinny wykorzystywać informacje zgromadzone w bazie danych oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadzać ukierunkowane kontrole podejrzanych przemieszczeń, w tym, w razie potrzeby, kontrole na miejscu.

- (76) Aby skutecznie wdrożyć niniejsze rozporządzenie, zachęca się państwa członkowskie do prowadzenia kampanii informacyjnych na temat obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, w tym kampanii skierowanych do osób fizycznych lub prawnych będących właścicielami psów lub kotów oraz potencjalnych nabywców psów lub kotów. Kampanie te mogłyby dotyczyć obowiązku identyfikacji i rejestracji psów i kotów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wymogów w zakresie treści ofert sprzedaży lub przeniesienia własności psów lub kotów lub odpowiedzialności za nie, a także powodów wprowadzenia systemu weryfikacji autentyczności ogłoszeń internetowych, cech technicznych tego systemu i sposobu korzystania z niego. Kampanie mogłyby dotyczyć powodów zamieszczania ostrzeżenia o odpowiedzialności spoczywającej na właścicielu zwierzęcia i wyjaśnianie ideę stojącą za tą odpowiedzialnością, w tym znaczenie nieporzucania psów lub kotów. Komisja powinna ułatwiać wymianę najlepszych praktyk dotyczących takich działań uświadamiających. W kilku państwach członkowskich wprowadzono programy ubezpłodnienia psów i kotów w celu ograniczenia niekontrolowanego rozrodu bezdomnych psów i kotów. Realizowane są tam kampanie informacyjne na temat takich programów. Nieskuteczne programy ubezpłodnienia mogą prowadzić do wzrostu liczby przypadków porzucania. Ponadto nieodpowiednie zarządzanie populacjami bezdomnych zwierząt może skutkować wprowadzaniem większej liczby psów i kotów do obrotu na rynku unijnym. Krajowe kampanie dotyczące programów ubezpłodnienia mogłyby zostać włączone do kampanii uświadamiającej na temat obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu w celu propagowania odpowiedzialności spoczywającej na właścicielu zwierzęcia oraz zmniejszenia presji na rynek psów i kotów.

- (77) W celu uwzględnienia postępu naukowo-technicznego, w szczególności opinii EFSA, oraz skutków społecznych, gospodarczych i środowiskowych tego postępu i rozwoju należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie wskaźników dotyczących zachowania i wyglądu fizycznego psów i kotów oraz określenie cech genotypów i przesadnych cech pokrojowych, które mają skutkować wykluczeniem psa lub kota z rozrodu, tak aby strategie hodowli nie powodowały szkodliwych skutków dla zdrowia lub dobrostanu psów i kotów. W kontekście pokazów, wystaw i konkursów, po uwzględnieniu zarówno opinii naukowej EFSA, jak i szczególnej sytuacji społecznej i gospodarczej sektora, te akty delegowane powinny odzwierciedlać stopniowe i zrównoważone podejście, aby zapewnić proporcjonalne i praktycznie wykonalne wdrożenie.

- (78) W celu określenia minimalnych kryteriów podlegających ocenie podczas wizyty dotyczącej dobrostanu zwierząt, a także biorąc pod uwagę postęp naukowo-techniczny oraz jego skutki społeczne, gospodarcze i środowiskowe, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia art. 10 niniejszego rozporządzenia i zmiany załączników do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wymogów dotyczących hodowli, utrzymywania i identyfikacji psów i kotów, a także wskaźników służących monitorowaniu realizacji celów polityki określonych w niniejszym rozporządzeniu. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹¹ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

- (79) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w następującym zakresie:
- ujednolicenia zakresu merytorycznego kształcenia, szkolenia lub doświadczenia zawodowego wykwalifikowanych opiekunów zwierząt;
 - informacji, które podmioty odpowiedzialne i osoby fizyczne wprowadzające lub oferujące psy lub koty do obrotu muszą podać jako dowód potwierdzający identyfikację i rejestrację psów i kotów, oraz określenia niektórych aspektów systemu, w ramach którego przeprowadzane są zautomatyzowane kontrole autentyczności identyfikacji i rejestracji psów i kotów;
 - minimalnych wymogów dotyczących zawartości baz danych na potrzeby rejestracji psów i kotów oraz wymogów dotyczących interoperacyjności baz danych;
 - zharmonizowanej metody pomiaru danych zebranych w załączniku III niniejszego rozporządzenia oraz wzoru sprawozdania państw członkowskich skierowanego do Komisji na temat tych danych;
 - informacji, które właściciele mają zgłaszać z wyprzedzeniem w unijnej bazie danych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, oraz procedury w odniesieniu do dokonywanych z wyprzedzeniem zgłoszeń dotyczących przemieszczeń, które wiążą się z czynnikiem ryzyka wystąpienia oszustwa.

Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹².

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (80) Postawy obywateli dotyczące dobrostanu psów i kotów różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. Niektóre państwa członkowskie przyjęły już zatem kompleksowy zbiór przepisów dotyczących dobrostanu tych zwierząt. Ponieważ w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wymogi minimalne, właściwe jest zatem, aby państwa członkowskie mogły utrzymać lub przyjąć bardziej rygorystyczne przepisy krajowe zapewniające szerszą ochronę psów i kotów niż przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że takie przepisy krajowe nie mają wpływu na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (81) Państwa członkowskie powinny powiadamiać Komisję o wszelkich przepisach krajowych, które są bardziej rygorystyczne niż przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu. Komisja powinna informować o takich przepisach inne państwa członkowskie. W przypadku gdy przepisy krajowe wchodzą w zakres stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535¹³, należy zgłosić je Komisji zgodnie z tą dyrektywą.
- (82) Istotne jest, aby prawo Unii podlegało regularnemu monitorowaniu i ocenie, tak aby w razie potrzeby mogło być aktualizowane w celu dalszej realizacji swoich celów. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy zobowiązać Komisję do monitorowania dobrostanu psów i kotów w Unii oraz przeprowadzania oceny, która będzie przedstawiana innym instytucjom Unii.

¹³ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/1535/oj>).

- (83) Aby zapewnić pełne stosowanie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy w sprawie sankcji nakładanych w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia, obejmujące wszystkie obowiązki mające zastosowanie do podmiotów odpowiedzialnych, w tym zakaz porzucania psów i kotów, oraz zapewnić ich wykonywanie. Sankcje takie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W szczególności w przypadku poważnych lub powtarzających się naruszeń państwa członkowskie powinny przewidzieć sankcje, które są finansowo odstraszające, z uwzględnieniem obrotów podmiotu odpowiedzialnego, i które obejmują możliwość zakazania podmiotowi odpowiedzialnemu prowadzenia działalności.
- (84) Biorąc pod uwagę koszty prowadzenia schroniska i korzyści publiczne wynikające z tej działalności, w przypadku gdy schroniska spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do dobrostanu niechcianych, porzuconych lub bezdomnych psów i kotów, zachęca się państwa członkowskie, aby rozważyły wprowadzenie środków w celu zapewnienia odpowiedniego finansowania schronisk i organizacji odpowiedzialnych za te zwierzęta zgodnie z prawem krajowym.
- (85) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie minimalnych wymogów zapewniających prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu dobrostanu psów i kotów oraz identyfikowalności tych zwierząt, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (86) Zgodnie z art. 57 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 18 listopada 2024 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się minimalne wymagania dotyczące:

- a) dobrostanu psów i kotów hodowanych lub utrzymywanych w zakładach lub wprowadzanych do obrotu na rynku unijnym;
- b) identyfikowalności psów i kotów.

Artykuł 2

Zakres przedmiotowy

- 1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do hodowli, utrzymywania, identyfikowalności, wprowadzania do obrotu i wprowadzenia do Unii psów i kotów.
- 2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do hodowli, utrzymywania, wprowadzania do obrotu ani wprowadzania do Unii psów lub kotów przeznaczonych lub wykorzystywanych w celach naukowych lub badań klinicznych wymaganych do uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu weterynaryjnych produktów leczniczych.

Artykuł 3
Zakres podmiotowy

1. Rozdział II ma zastosowanie do wszystkich podmiotów odpowiedzialnych.
2. Rozdział III ma zastosowanie do wszystkich osób fizycznych lub prawnych będących właścicielami psa lub kota w Unii.
3. Rozdział V ma zastosowanie do wszystkich osób fizycznych lub prawnych przywożących psy lub koty do Unii.
4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do rolników zapewniających w swoim gospodarstwie schronienie dla wolno przemieszczających się bezdomnych kotów, które są przydatne do zwalczania szkodników, jeżeli rolnicy ci nie są podmiotami odpowiedzialnymi i nie wprowadzają tych kotów do obrotu.

Artykuł 4
Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „pies” oznacza zwierzę z gatunku *Canis lupus familiaris*;
- 2) „kot” oznacza zwierzę z gatunku *Felis silvestris catus*;
- 3) „dobrostan psów i kotów” oznacza stan fizyczny i psychiczny psa lub kota, który otrzymuje odpowiednie pożywienie, jest utrzymywany w odpowiednim środowisku, jest w dobrym stanie zdrowotnym, wykazuje odpowiednie zachowanie i ma ogólnie pozytywne nastawienie psychiczne do życia;

- 4) „mieszaniec” oznacza potomstwo od pierwszego do czwartego pokolenia po krzyżowaniu gatunku dzikiego oraz psa lub kota domowego bądź krzyżowaniu mieszańca oraz gatunku dzikiego, psa lub kota domowego lub innego mieszańca;
- 5) „hodowla” oznacza działalność polegającą na utrzymywaniu psów lub kotów w zakładach hodowli w celu rozrodu;
- 6) „utrzymywanie” oznacza czynność, która polega na trzymaniu psów lub kotów, zapewnianiu im pomieszczenia lub zajmowaniu się nimi w zakładzie lub na odpowiedzialność podmiotu odpowiedzialnego lub w zakładzie i na odpowiedzialność podmiotu odpowiedzialnego;
- 7) „wprowadzanie do obrotu” oznacza sprzedaż, oferowanie na sprzedaż, dystrybucję lub inną formę przeniesienia własności psów lub kotów lub odpowiedzialności za nie, odpłatnie albo nieodpłatnie, a także zamieszczanie ofert dotyczących psów lub kotów w tych celach, z wyjątkiem okazjonalnych darowizn w nieregularnych odstępach czasu dokonywanych przez osoby fizyczne inne niż podmioty odpowiedzialne bez zamieszczania ofert w internecie;
- 8) „zamieszczanie ofert” oznacza wszelkie formy komunikacji ze społeczeństwem lub jego częścią, których bezpośrednim lub pośrednim skutkiem jest reklamowanie psa lub kota oraz jednej lub większej liczby jego cech fizycznych lub rasy w celu wzbudzenia zainteresowania, przyciągnięcia klientów lub doprowadzenia do sprzedaży;

- 9) „platforma internetowa” oznacza platformę internetową w rozumieniu art. 3 lit. i) rozporządzenia (UE) 2022/2065 działającą jako pośrednik we wprowadzaniu do obrotu psów lub kotów;
- 10) „suka” oznacza samicę psa od momentu jej pierwszego krycia lub inseminacji do odsadzenia jej ostatniego miotu;
- 11) „kotka” oznacza samicę kota od momentu jej pierwszego krycia lub inseminacji do odsadzenia jej ostatniego miotu;
- 12) „pies strzegący zwierząt gospodarskich” oznacza psa utrzymywanego lub szkolonego głównie w celu ochrony zwierząt gospodarskich przed drapieżnikami w warunkach rolniczych lub pasterskich;
- 13) „pies zaganiający” oznacza psa utrzymywanego lub szkolonego głównie w celu zaganiaania zwierząt gospodarskich, ich pędzenia lub kontrolowania w inny sposób w warunkach rolniczych lub pasterskich, w tym w gospodarstwach rolnych, na pastwiskach lub podczas sezonowego wypasu;
- 14) „zakład” oznacza zakład hodowli, zakład sprzedający, schronisko lub dom tymczasowy;

- 15) „zakład hodowli” oznacza pomieszczenia lub obiekty, w tym gospodarstwa domowe, w których utrzymuje się psy lub koty w celach rozrodu z zamiarem wprowadzenia ich potomstwa do obrotu;
- 16) „rolnik” oznacza rolnika w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115¹⁴;
- 17) „zakład sprzedający” oznacza pomieszczenia lub obiekty, w których psy lub koty są utrzymywane w celu sprzedaży, ale w których te zwierzęta się nie urodziły, w tym sklepy zoologiczne lub gospodarstwa domowe, a także wszelkie pomieszczenia lub obiekty, w których gromadzone są psy lub koty z więcej niż jednego zakładu;
- 18) „schronisko” oznacza pomieszczenia lub obiekty, w tym gospodarstwa domowe, w których utrzymuje się niechciane, porzucone, zagubione, odebrane właścicielom lub uprzednio bezdomne psy lub koty w celu ich wprowadzenia do obrotu;
- 19) „dom tymczasowy” oznacza gospodarstwo domowe, w którym utrzymywane są psy lub koty w imieniu podmiotu odpowiedzialnego, który odpowiada za niechciane, porzucone, zagubione, odebrane właścicielom lub uprzednio bezdomne psy lub koty;

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj>).

- 20) „podmiot odpowiedzialny” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która wprowadza do obrotu psy lub koty i która jest odpowiedzialna za zakład hodowli, zakład sprzedający lub schronisko, a także za utrzymywane w nich psy lub koty, lub która umieszcza psy lub koty w domu tymczasowym i jest odpowiedzialna za utrzymywane w nim psy lub koty;
- 21) „właściwy organ” oznacza właściwy organ w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625;
- 22) „strategia hodowli” oznacza zbiór systematycznych działań, w tym rejestrowanie, selekcję, hodowlę i wymianę psów lub kotów hodowlanych i ich materiału biologicznego, zaprojektowanych i realizowanych w celu zachowania lub ulepszenia pożądanych cech fenotypowych lub cech genotypu u docelowej populacji hodowlanej;
- 23) „eutanazja” oznacza spowodowanie śmierci metodą, która powoduje szybką i nieodwracalną utratę przytomności przy minimalnym bólu i cierpieniu oraz kończy życie psa lub kota;

- 24) „okaleczanie” oznacza interwencję, w tym zabieg chirurgiczny, przeprowadzoną w celach innych niż terapeutyczne lub diagnostyczne, z wyjątkiem ubezpłodnienia lub wszczepienia transpondera, która powoduje uszkodzenie lub utratę wrażliwej części ciała lub zmiany w strukturze kostnej psa lub kota;
- 25) „ubezpłodnienie” oznacza proces, w ramach którego psy lub koty są chirurgicznie i nieodwracalnie pozbawiane zdolności rozrodczej;
- 26) „cierpienie” oznacza nieprzyjemny, niepożądany stan fizyczny lub psychiczny, który jest wynikiem narażenia psa lub kota na szkodliwe bodźce lub wynikiem stałego braku istotnych pozytywnych bodźców;
- 27) „pomieszczenia dla zwierząt” oznaczają budynki lub wydzieloną przestrzeń na zewnątrz budynków, gdzie utrzymuje się psy lub koty, na stałe lub tymczasowo;
- 28) „psiarnia” oznacza strukturę fizyczną obejmującą co najmniej jeden kojec do utrzymywania psów;
- 29) „kociarnia” oznacza strukturę fizyczną obejmującą co najmniej jeden kojec do utrzymywania kotów;
- 30) „opiekun zwierząt” oznacza osobę zajmującą się psami lub kotami hodowanymi lub utrzymywanymi w zakładzie, w tym wolontariuszy, stażystów i pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, na odpowiedzialność podmiotu odpowiedzialnego;

- 31) „urozmaicenie warunków bytowania” oznacza materiały lub struktury, które są obecne w otoczeniu psa lub kota, o właściwościach rekreacyjnych lub żywieniowych, które są w stanie pobudzić i zaspokoić ciekawość lub zachowanie apetycyjne psa lub kota lub motywować go fizycznie;
- 32) „trzymanie na uwięzi” oznacza przywiązanie psa lub kota do punktu mocującego lub przedmiotu w celu utrzymania go na pożądanym obszarze lub ograniczenia jego ruchu;
- 33) „pojemnik” oznacza klatkę kennelową, pudełko, klatkę, komorę lub inną przenośną strukturę, które służą do zamykania psów lub kotów;
- 34) „odpowiedzialność spoczywająca na właścicielu zwierzęcia” oznacza zbiór zachowań właściciela psa lub kota lub przyszłego właściciela psa lub kota zgodnych z obowiązkiem wykonywania różnych zadań ukierunkowanych na zaspokajanie zdrowotnych, behawioralnych, środowiskowych i fizycznych potrzeb psa lub kota oraz obowiązkiem zminimalizowania zagrożenia, jakie pies lub kot mógłby stanowić dla społeczności, innych zwierząt lub otoczenia;
- 35) „właściciel zwierzęcia domowego” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która jest właścicielem psa lub kota jako zwierzęcia domowego;
- 36) „zwierzę domowe” oznacza psa lub kota posiadanego dla własnej przyjemności lub w celu zapewnienia ludziom towarzystwa;

- 37) „system wczesnego ostrzegania (iRASFF)” oznacza system elektroniczny wdrażający system wczesnego ostrzegania określony w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵ oraz procedury pomocy administracyjnej i współpracy między państwami członkowskimi opisane odpowiednio w art. 102–108 rozporządzenia (UE) 2017/625;
- 38) „sieć systemu pomocy i współpracy administracyjnej” oznacza sieć, której zadaniem jest ułatwianie komunikacji między właściwymi organami, obejmującą Komisję i instytucje łącznikowe wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 103 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625;
- 39) „przemieszczanie o charakterze niehandlowym” oznacza przemieszczanie o charakterze niehandlowym zdefiniowane w art. 4 pkt 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429, w przypadku gdy zwierzę domowe jest psem lub kotem.

¹⁵ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/178/oj>).

Rozdział II

Obowiązki podmiotów odpowiedzialnych prowadzących zakłady

Artykuł 5

Zwolnienia z obowiązków określonych w niniejszym rozdziale

1. Zakład hodowli, w którym na rok kalendarzowy rodzą się nie więcej niż dwa mioty przeznaczone do wprowadzenia do obrotu, podlega tylko obowiązkom określonym w art. 6, art. 7 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 8, 9 i 11, art. 14 ust. 2, 3 i 4, art. 15 ust. 3, 4 i 8, art. 16 ust. 1 lit. b), c) i d), art. 17 ust. 2, 3, 5 i 7, art. 18, art. 19 ust. 1 oraz w pkt 3 i 4.3 załącznika I.
2. Schronisko, w którym jednocześnie utrzymuje się łącznie nie więcej niż 15 psów lub kotów, lub dom tymczasowy podlegają tylko obowiązkom określonym w art. 6, art. 7 ust. 1, 2, 3, 4 i 5, art. 9, art. 11, art. 14 ust. 2, 3 i 4, art. 15 ust. 3, 4 i 8 oraz art. 16 ust. 1 lit. a), b), c) i d), art. 17 ust. 2, 3, 5 i 7, art. 18 oraz w pkt 4.3 załącznika I.

Artykuł 6

Zasady ogólne dotyczące dobrostanu

Podmioty odpowiedzialne stosują następujące zasady ogólne dotyczące dobrostanu w odniesieniu do psów lub kotów hodowanych lub utrzymywanych w ich zakładzie:

- a) psom i kotom zapewnia się wodę i karmę o jakości i w ilości zapewniającej im odpowiednie odżywianie i nawodnienie;
- b) psy i koty utrzymuje się w odpowiednim i regularnie czyszczonym otoczeniu fizycznym, które jest bezpieczne i wygodne, szczególnie pod względem przestrzeni, jakości powietrza, temperatury, światła oraz ochrony przed niekorzystnymi warunkami klimatycznymi i które jest wystarczająco duże, aby zapobiec nadmiernemu stłoczeniu i umożliwić im łatwe poruszanie się;
- c) psy i koty utrzymuje się w sposób zapewniający im bezpieczeństwo, czystość i dobre zdrowie oraz zapobiega się chorobom, urazom i bólowi wynikającym w szczególności z zarządzania, praktyk związanych z postępowaniem ze zwierzętami oraz z praktyk hodowlanych;
- d) psy i koty utrzymuje się w otoczeniu umożliwiającym im przejawianie zachowań typowych dla ich gatunku i wyrażanie nieszkodliwych zachowań społecznych oraz nawiązywanie pozytywnych relacji z ludźmi;
- e) psy i koty utrzymuje się w taki sposób, aby zoptymalizować ich stan psychiczny przez zapobieganie negatywnym bodźcom pod względem czasu trwania i nasilenia lub ich ograniczanie, a także przez maksymalizację możliwości uzyskania pozytywnych bodźców pod względem czasu trwania i nasilenia, zapobieganie rozwojowi nieprawidłowych powtarzalnych zachowań lub innych zachowań wskazujących na negatywny dobrostan zwierząt oraz uwzględnianie indywidualnych potrzeb zwierzęcia w dziedzinach, o których mowa w lit. a)–d).

Artykuł 7

Obowiązki ogólne dotyczące dobrostanu

1. Podmioty odpowiedzialne odpowiadają za dobrostan psów i kotów utrzymywanych w zakładach, za które są odpowiedzialne i które są pod ich nadzorem, oraz są odpowiedzialne za minimalizowanie czynników ryzyka zagrażających dobrostanowi tych zwierząt.
2. W przypadku domów tymczasowych odpowiedzialność ponosi podmiot odpowiedzialny, w którego imieniu psy lub koty są utrzymywane. Takie podmioty odpowiedzialne nie umieszczają w domu tymczasowym jednocześnie łącznie więcej niż pięciu psów lub kotów bądź więcej niż jednego miotu z matką lub bez matki i dostarczają rodzinie zastępczej odpowiednie informacje na temat obowiązków dotyczących dobrostanu zwierząt oraz indywidualnych potrzeb psów lub kotów, a także zapewniają, aby w domu tymczasowym przestrzegane były odpowiednie obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu.

Państwo członkowskie, w którym znajduje się dom tymczasowy, może zezwolić na umieszczenie w nim większej liczby psów, kotów lub miotów, pod warunkiem że wielkość pomieszczeń w domu tymczasowym jest wystarczająca, w tym przestrzeń na zewnątrz, oraz że liczba opiekunów zwierząt w domu tymczasowym jest wystarczająca do zapewnienia dobrostanu psów lub kotów.
3. Podmiotom odpowiedzialnym nie wolno poddawać psa ani kota okrucieństwu, znęcaniu się ani złemu traktowaniu, w tym poprzez zmuszanie ich do uczestnictwa w działaniach mogących skutkować okrucieństwem wobec psów lub kotów hodowanych lub utrzymywanych przez podmiot odpowiedzialny, znęcaniem się nad nimi lub ich złym traktowaniem.
4. Podmiotom odpowiedzialnym nie wolno porzucać psów ani kotów przez nich hodowanych lub utrzymywanych.

5. Zanim podmiot odpowiedzialny zaprzestanie działalności w zakładzie, zapewnia, aby utrzymywanym w nim psom lub kotom zapewniono opiekę w drodze przejścia przez ten podmiot statusu właściciela zwierzęcia domowego w odniesieniu do psa lub kota albo poprzez przeniesienie odpowiedzialności za psy i koty lub ich własności na inne podmioty odpowiedzialne lub nabywców.
6. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby psami i kotami zajmowała się wystarczająca liczba opiekunów zwierząt, aby zaspokoić potrzeby w zakresie dobrostanu psów lub kotów utrzymywanym w ich zakładach, oraz aby opiekunowie ci posiadali kompetencje wymagane na podstawie art. 12.
7. Podmioty odpowiedzialne zapewniają dobrostan psów lub kotów, za które są odpowiedzialne, poprzez monitorowanie opartych na zwierzętach wskaźników dotyczących zachowania i wyglądu fizycznego zwierząt i podejmowanie działań na podstawie wyników takiego monitorowania.
8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 28 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, aby ustanowić oparte na zwierzętach wskaźniki dotyczące zachowania i wyglądu fizycznego zwierząt, które podmioty odpowiedzialne mają stosować na potrzeby monitorowania zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu, oraz metody, za pomocą których podmioty odpowiedzialne mają dokonywać ich pomiaru.

Artykuł 8

Obowiązki dotyczące strategii hodowli

1. Podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli zapewniają, aby ich strategię hodowli ograniczały do minimum ryzyko hodowli psów lub kotów o genotypach wiążących się ze szkodliwymi skutkami dla zdrowia i dobrostanu tych zwierząt.
2. Podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli nie mogą wykorzystywać do rozrodu psów ani kotów o przesadnych cechach pokrojowych prowadzących do wysokiego ryzyka wystąpienia skutków szkodliwych dla dobrostanu takich psów lub kotów bądź ich potomstwa. Przed wyborem psa lub kota, który może mieć przesadną cechę pokrojową do celów hodowlanych, podmiot odpowiedzialny konsultuje się z lekarzem weterynarii lub niezależną wykwalifikowaną osobą działającą na odpowiedzialność lekarza weterynarii. Lekarz weterynarii lub taka niezależna wykwalifikowana osoba ocenia, czy pies lub kot ma przesadną cechę pokrojową.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 28 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, w których:
 - a) określa cechy genotypów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, które mają być wykluczone z rozrodu, metody ich oceny oraz wymogi w zakresie prowadzenia dokumentacji;

- b) określa przesadne cechy pokrojowe, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, które mają być wykluczone z rozrodu, metody ich oceny oraz wymogi w zakresie prowadzenia dokumentacji.

Przyjmując te akty delegowane, Komisja uwzględnia opinię naukową Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), a także skutki społeczne i gospodarcze tych aktów delegowanych.

Akty delegowane dotyczące przesadnych cech pokrojowych zostaną przyjęte do dnia 30 czerwca 2030 r. Akty delegowane dotyczące genotypów zostaną przyjęte do dnia 30 czerwca 2036 r.

- 4. W zarządzaniu rozrodem psów i kotów zakazuje się:
 - a) krzyżowania rodziców i potomstwa, rodzeństwa, rodzeństwa przyrodniego lub dziadków i wnuków, o ile właściwy organ nie wyda zgody ze względu na szczególną potrzebę zachowania lokalnej rasy o ograniczonych zasobach genetycznych;
 - b) krzyżowania w celu stworzenia mieszańców.

Artykuł 9

Powiadamianie o zakładach i ich rejestrowanie

1. Podmioty odpowiedzialne powiadamiają właściwe organy o swojej działalności, podając co najmniej następujące informacje w odniesieniu do każdego ze swoich zakładów:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę, adres i dane kontaktowe podmiotu odpowiedzialnego;
 - b) lokalizację zakładu;
 - c) rodzaj zakładu: zakład hodowli, zakład sprzedający, schronisko lub dom tymczasowy;
 - d) gatunki i, w przypadku zakładów hodowli, rasy psów lub kotów utrzymywanych w zakładzie;
 - e) wielkość zakładu wyrażoną maksymalną liczbą psów i kotów, które mogą być utrzymywane w zakładzie;
 - f) w przypadku zakładów hodowli – szacowaną liczbę miotów wprowadzanych rocznie do obrotu.

2. Podmiot odpowiedzialny powiadamia właściwy organ o:
 - a) zmianach dotyczących informacji, o których mowa w ust. 1;
 - b) w stosownych przypadkach, planowanej dacie zaprzestania działalności, najpóźniej pięć dni roboczych przed tą datą.
3. Państwa członkowskie wykorzystują informacje przekazane zgodnie z art. 84 rozporządzenia (UE) 2016/429. Podmioty odpowiedzialne nie są zobowiązane do ponownego zgłaszania informacji już przekazanych zgodnie z tym artykułem.
4. Właściwy organ prowadzi rejestr zakładów. Właściwy organ może wykorzystywać w tym celu rejestr ustanowiony na podstawie art. 101 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 10

Obowiązek uzyskania zatwierdzenia zakładu hodowli

1. Podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli, w których rodzi się więcej niż pięć miotów na rok kalendarzowy lub w których jest to planowane, lub które utrzymują jednocześnie łącznie więcej niż pięć suk lub kotek, wprowadzają psy lub koty do obrotu dopiero po zatwierdzeniu ich zakładu hodowli przez właściwy organ.

2. Właściwy organ przeprowadza kontrole na miejscu, aby zweryfikować, czy zakład hodowli spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą zezwolić na przeprowadzenie takich kontroli zdalnie, o ile zastosowane środki łączności zdalnej zapewniają uzyskanie dostatecznego materiału dowodowego umożliwiającego właściwemu organowi przeprowadzenie wiarygodnych kontroli. Właściwy organ wydaje świadectwa zatwierdzenia wyłącznie zakładom hodowli, które spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia.
3. Właściwy organ prowadzi publicznie dostępny wykaz zawierający następujące informacje dotyczące każdego zatwierdzonego zakładu hodowli:
 - a) nazwę, dane kontaktowe oraz adres URL strony internetowej zakładu, o ile jest dostępny;
 - b) adres zakładu;
 - c) imię i nazwisko albo nazwę podmiotu odpowiedzialnego;
 - d) gatunki oraz, w stosownych przypadkach, rasy związane z zatwierdzoną działalnością zakładu;
 - e) niepowtarzalny numer zatwierdzenia nadany zakładowi przez właściwy organ oraz datę zatwierdzenia i zaprzestania działalności.

Artykuł 11

Obowiązek informowania o odpowiedzialności spoczywającej na właścicielu zwierzęcia

1. Podmioty odpowiedzialne przekazują nabywcy psa lub kota na piśmie informacje niezbędne do umożliwienia nabywcy zapewnienia dobrostanu zwierzęcia, w tym informacje o odpowiedzialności spoczywającej na właścicielu zwierzęcia, oraz informacje o szczególnych potrzebach danego zwierzęcia w zakresie karmienia, opieki, zdrowia i warunków utrzymywania, a także informacje o jego potrzebach behawioralnych i historii stanu zdrowia.
2. W pisemnej informacji o historii stanu zdrowia psa lub kota, o której mowa w ust. 1, podaje się co najmniej:
 - a) status szczepienia zwierzęcia;
 - b) znane podmiotowi odpowiedzialnemu schorzenia lub predyspozycje do chorób, w tym alergie, oraz dostępne podmiotowi odpowiedzialnemu wyniki badań diagnostycznych psa lub kota.

W przypadku gdy informacje dotyczące historii stanu zdrowia psa lub kota są zawarte w dokumencie wymaganym na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/429, podmiot odpowiedzialny przekazuje ten dokument nabywcy.

Artykuł 12

Kompetencje opiekunów zwierząt w zakresie dobrostanu zwierząt

1. Opiekunowie zwierząt, inni niż wolontariusze w schroniskach i stażyści, którzy działają na odpowiedzialność kompetentnego opiekuna zwierząt, muszą posiadać następujące kompetencje w odniesieniu do psów i kotów, którymi się zajmują:
 - a) wiedzę o zachowaniach biologicznych zwierząt oraz ich potrzebach fizjologicznych i etologicznych;
 - b) umiejętność rozpoznawania ekspresji zwierząt, w tym wszelkich oznak cierpienia, oraz identyfikowania i podejmowania odpowiednich środków łagodzących w takich przypadkach;
 - c) umiejętność stosowania właściwych praktyk w zakresie zarządzania zwierzętami, w tym warunkowania instrumentalnego i pozytywnego wzmocnienia, umiejętność stosowania i konserwacji urządzeń używanych w odniesieniu do psów lub kotów znajdujących się pod ich opieką oraz umiejętność ograniczania do minimum wszelkich zagrożeń dla dobrostanu psów lub kotów, a tym samym zapobiegania ich cierpieniu;
 - d) znajomość obowiązków opiekunów wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Kompetencje, o których mowa w ust. 1, można nabyć w drodze kształcenia, szkolenia lub doświadczenia zawodowego. Przy ustalaniu, czy opiekun zwierząt posiada te kompetencje, uwzględnia się wyłącznie udokumentowane kształcenie, szkolenie lub doświadczenie zawodowe.

3. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby co najmniej jeden opiekun zwierząt w zakładzie, niebędący wolontariuszem ani stażystą, ukończył kursy szkoleniowe, o których mowa w art. 22. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby ten opiekun zwierząt przekazywał swoją wiedzę innym opiekunom zwierząt w zakładzie.
4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające minimalne wymagania dotyczące formalnego kształcenia, szkolenia lub doświadczenia zawodowego, o których mowa w ust. 2, w celu ustalenia, czy opiekun zwierząt posiada kompetencje, o których mowa w ust. 1, oraz minimalne wymagania dotyczące kursów szkoleniowych, o których mowa w ust. 3.

Akt wykonawczy dotyczący kursów szkoleniowych, o których mowa w ust. 3, zostanie przyjęty do dnia... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29.

Artykuł 13

Wizyty doradcze dotyczące dobrostanu

1. Podmioty odpowiedzialne:
 - a) zapewniają, aby zakłady, za które są odpowiedzialne, były wizytowane przez lekarza weterynarii w celu zidentyfikowania i oceny wszelkich czynników ryzyka dla dobrostanu psów lub kotów oraz udzielenia podmiotowi odpowiedzialnemu porady w sprawie środków, których celem jest wyeliminowanie tych zagrożeń, początkowo do dnia... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] lub rok po powiadomieniu o nowym zakładzie, a następnie w stosownych przypadkach na podstawie analizy ryzyka przeprowadzonej przez właściwe organy, lub co roku, jeżeli prawo krajowe państw członkowskich tak stanowi;
 - b) przechowują zapisy ustaleń wynikających z wizyty lekarza weterynarii, o której mowa w lit. a), oraz działań następczych przez co najmniej cztery lata od daty wizyty i udostępniają te zapisy na żądanie właściwym organom i lekarzom weterynarii przeprowadzającym kolejne wizyty doradcze.
2. Do dnia ... [24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 28 uzupełniające niniejszy artykuł przez określenie minimalnych kryteriów podlegających ocenie przez lekarza weterynarii podczas wizyty doradczej dotyczącej dobrostanu.

Artykuł 14
Karmienie i pojenie

1. Podmioty odpowiedzialne zapewniają karmienie psów i kotów zgodnie z wymogami określonymi w pkt 1 załącznika I.
2. Ponadto podmioty odpowiedzialne zapewniają odpowiednie karmienie i pojenie psów lub kotów poprzez dostarczanie im:
 - a) czystej i świeżej wody bez ograniczeń;
 - b) karmy w ilości i jakości wystarczających do zaspokojenia potrzeb fizjologicznych, żywieniowych i metabolicznych psów i kotów w ramach diety dostosowanej do wieku, rasy, kategorii, poziomu aktywności, stanu zdrowia oraz statusu reprodukcyjnego psów lub kotów, czego głównym celem jest osiągnięcie i utrzymanie ich dobrego stanu zdrowia;
 - c) karmy pozbawionej substancji, które mogą powodować cierpienie;
 - d) karmy w taki sposób, aby uniknąć nagłych zmian i zapewnić właściwe funkcjonowanie układu żołądkowo-jelitowego, w szczególności na etapie odsadzania.
3. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby urządzenia służące do karmienia i pojenia były utrzymywane w czystości oraz skonstruowane i zainstalowane w taki sposób, by:
 - a) zapewnić wszystkim psom i kotom równy dostęp do odpowiednich ilości karmy i wody oraz zminimalizować konkurencję między nimi;

- b) zminimalizować ryzyko rozlania i zapobiec zanieczyszczeniu karmy i wody szkodliwymi czynnikami zanieczyszczającymi o charakterze fizycznym, chemicznym lub biologicznym;
 - c) zapobiegać urazom, utonięciu lub innym niebezpieczeństwom grożącym psom lub kotom;
 - d) umożliwić ich łatwe czyszczenie i dezynfekcję w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób.
4. Jeżeli zaleci to na piśmie lekarz weterynarii, podmioty odpowiedzialne mogą dostosować częstotliwość karmienia i pojenia do danego psa lub kota. Podmioty odpowiedzialne przechowują to pisemne zalecenie przez cały okres obowiązywania tych ustaleń.

Artykuł 15

Pomieszczenia dla zwierząt

1. Podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli i zakłady sprzedające zapewniają psom i kotom pomieszczenia zgodnie z pkt 2 załącznika I. Podmioty odpowiedzialne prowadzące schroniska zapewniają psom i kotom pomieszczenia zgodnie z pkt 2.2 załącznika I.
2. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby:
 - a) zakłady, w których utrzymywane są psy lub koty, i używany w nich sprzęt były odpowiednie do rodzaju i liczby psów lub kotów utrzymywanych w tych zakładach oraz umożliwiały niezbędny dostęp do wszystkich psów lub kotów i ich dokładne zbadanie;

- b) wszystkie elementy strukturalne zakładu, w tym podłogi i dach oraz podziały przestrzeni, a także urządzenia używane w odniesieniu do psów lub kotów, były odpowiednio skonstruowane i konserwowane, tak by nie zagrażały dobrostanowi psów lub kotów;
- c) wszystkie elementy strukturalne zakładu, w tym podłogi i podziały przestrzeni, a także urządzenia używane w odniesieniu do psów i kotów, były utrzymywane w czystości, tak by nie zagrażały dobrostanowi psów lub kotów;
- d) w zakładach hodowli i zakładach sprzedających, jeżeli psy lub koty są utrzymywane wewnątrz, temperatura, względna wilgotność powietrza i stężenie gazów nie były szkodliwe dla psów ani kotów oraz aby wentylacja była wystarczająca do zapobiegania przegrzaniu;
- e) psy lub koty miały przestrzeń wystarczającą do swobodnego poruszania się i wyrażania zachowań charakterystycznych dla danego gatunku stosownie do potrzeb, z możliwością wycofania się w spokojne miejsce oraz odpoczynku;
- f) psy lub koty miały czyste, wygodne i suche miejsca odpoczynku, wystarczająco duże i liczne, aby umożliwić jednocześnie im wszystkim leżenie i odpoczynek w naturalnej pozycji;

- g) istniały właściwe struktury i środki dla psów lub kotów utrzymywanych na wolnym powietrzu, aby chronić je przed niesprzyjającymi warunkami pogodowymi, w tym zapobiegać stresowi termicznemu, oparzeniom słonecznym i odmrożeniom.

3. Podmioty odpowiedzialne nie utrzymują psów ani kotów w pojemnikach.

Pojemników można jednak używać do transportu, krótkotrwałej izolacji poszczególnych psów lub kotów, na czas uczestnictwa w pokazach, wystawach i konkursach, w przypadku szczeniąt lub kociąt o ograniczonej zdolności do termoregulacji oraz szczeniąt lub kociąt razem z ich matkami, pod warunkiem że zminimalizuje się stres i zapobiegnie się cierpieniu danych psów lub kotów, a także umożliwi się im stanie, obracanie się i leżenie w naturalnej pozycji.

4. Podmioty odpowiedzialne nie utrzymują psów starszych niż osiem tygodni wyłącznie wewnątrz pomieszczeń. Takim psom zapewnia się codzienny dostęp do przestrzeni na wolnym powietrzu lub codzienne spaceru, aby umożliwić aktywność fizyczną, poznawanie otoczenia i socjalizację. Minimalny łączny czas takiego dziennego dostępu lub spaceru to jedna godzina. Podmiot odpowiedzialny może odstąpić od tych wymogów wyłącznie na podstawie pisemnego zalecenia lekarza weterynarii.

5. Gdy koty utrzymuje się w kociarniach, podmioty odpowiedzialne projektują i budują indywidualne kojce, aby umożliwić kotom swobodne poruszanie się i wykazywanie naturalnych zachowań.

6. Podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli i zakłady sprzedające zapewniają, aby w przestrzeni wewnątrz budynków, w których utrzymywane są psy i koty, utrzymywano odpowiednią strefę o neutralnych warunkach termicznych uwzględniającą rodzaj ich okrywy, ich wiek, wielkość, rasę i stan zdrowia.
7. Podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli i zakłady sprzedające stosują, w razie potrzeby, systemy ogrzewania lub chłodzenia w kojcach wewnętrznych, aby utrzymywać dobrą jakość powietrza i odpowiednią temperaturę oraz usuwać nadmierną wilgoć.
8. Podmioty odpowiedzialne zapewniają psom lub kotom ekspozycję na światło i możliwość przebywania w ciemności przez wystarczające i nieprzerwane okresy, aby zachować normalny rytm okołodobowy.

Na potrzeby akapitu pierwszego „światło” oznacza światło naturalne, uzupełniane – gdy jest to konieczne ze względu na warunki klimatyczne i położenie geograficzne państwa członkowskiego – światłem sztucznym.

9. Ust. 2 lit. a), b), c), f) oraz g) oraz ust. 6, 7 i 8 nie mają zastosowania do psów strzegących zwierząt gospodarskich ani psów zaganiających w okresach, w których takie psy są wykorzystywane do stróżowania lub do pracy pasterskiej w kontekście sezonowego wypasu. Ust. 2 lit. f) nie ma zastosowania do psów strzegących zwierząt gospodarskich w okresach, w których takie psy wykorzystuje się na potrzeby szkoleń.

Artykuł 16
Stan zdrowia

1. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby:
 - a) psy lub koty, za które są odpowiedzialne, były dogłądane przez opiekunów zwierząt co najmniej raz dziennie, a psy i koty, które są szczególnie wrażliwe, takie jak psy i koty nowo narodzone, chore lub z urazami oraz suki i kotki w okresie okołoporodowym, były dogłądane częściej;
 - b) psy lub koty, których dobrostan jest naruszony, były w razie potrzeby niezwłocznie przenoszone do wyodrębnionego obszaru i w razie potrzeby otrzymywały odpowiednie leczenie;
 - c) jeżeli wyleczenie psa lub kota, którego dobrostan jest naruszony, nie jest możliwe, a pies lub kot doświadcza dotkliwego bólu lub cierpienia, niezwłocznie konsultowano się z lekarzem weterynarii w celu podjęcia decyzji, czy psa lub kota należy poddać eutanazji, aby zakończyć jego cierpienie, oraz jeżeli zachodzi taka potrzeba, aby eutanazję przeprowadzano z zastosowaniem anestezji i analgezji;
 - d) podejmowano środki w celu zapobiegania pasożytom zewnętrznym i wewnętrznym oraz ich zwalczania, a także prowadzono szczepienia w celu zapobiegania powszechnym chorobom, na które psy lub koty mogą być narażone;
 - e) stosowane urozmaicenia warunków bytowania nie stwarzały dla psów i kotów znacznego ryzyka urazów, zanieczyszczenia biologicznego lub chemicznego ani innego ryzyka dla zdrowia.

Akapit pierwszy lit. a) nie ma zastosowania do psów strzegących zwierząt gospodarskich utrzymywanych w zakładach hodowli w okresach, w których takie psy wykorzystuje się do stróżowania lub szkoleń.

Państwa członkowskie mogą udzielić zwolnienia od stosowania akapitu pierwszego lit. c) w przypadkach nagłych, gdy nie można skontaktować się niezwłocznie z lekarzem weterynarii, pod warunkiem że ustanowiono przepisy krajowe w celu zapewnienia, aby:

- (i) wszelkie natychmiastowe działania kończące życie psa lub kota przy minimalnym bólu i cierpieniu z zastosowaniem metody powodującej natychmiastową śmierć były podejmowane przez wyszkoloną kompetentną osobę;
- (ii) na potrzeby kontroli urzędowej na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/625 podmiot odpowiedzialny prowadził ewidencję korzystania ze zwolnienia.

2. Podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli zapewniają, aby:

- a) wprowadzono środki w celu ochrony zdrowia psów lub kotów zgodnie z pkt 3 załącznika I;
- b) suki lub kotki były rozmnażane tylko wtedy, gdy osiągnęły minimalny wiek i dojrzałość kostną zgodnie z pkt 3 załącznika I, oraz tylko wtedy, gdy nie zdiagnozowano u nich chorób, nie mają klinicznych objawów chorób ani nie są w kondycji fizycznej, które mogłyby negatywnie wpłynąć na ich ciężę i dobrostan;

- c) ciążę suk lub kotek zakończone urodzeniem miotów następowały najwyżej z częstotliwością określoną w załączniku I pkt 3;
- d) kotki w okresie laktacji nie były kryte ani inseminowane;
- e) psy i koty, które nie są już wykorzystywane do rozrodu, w tym w wyniku postanowień niniejszego rozporządzenia, były utrzymywane lub sprzedawane, przekazywane w drodze darowizny lub umieszczane w nowych domach, a nie zabijane lub porzucane.

Artykuł 17

Potrzeby behawioralne

1. Podmioty odpowiedzialne zapewniają wprowadzenie środków w celu zaspokojenia potrzeb behawioralnych psów i kotów zgodnie z pkt 4 załącznika I.
2. Ponadto podmioty odpowiedzialne nie utrzymują psów ani kotów w miejscach ograniczających ich naturalny ruch, chyba że zastosowanie ma art. 15 ust. 3 akapit drugi lub wykonywane są następujące procedury lub zabiegi:
 - a) badania fizyczne;
 - b) indywidualna identyfikacja psów lub kotów lub odczyt takich informacji identyfikacyjnych;
 - c) pobieranie próbek i wykonywanie szczepień;

- d) procedury przeprowadzane w celach pielęgnacyjnych, higienicznych, zdrowotnych lub reprodukcyjnych, inne niż krycie;
 - e) leczenie, w tym zabiegi chirurgiczne lub przepisana rehabilitacja.
3. Trzymanie na uwięzi przez ponad godzinę jest zakazane, z wyjątkiem czasu trwania leczenia lub udziału w pokazach, wystawach i konkursach psów lub kotów.
4. Państwa członkowskie mogą udzielić zwolnienia od stosowania ust. 3 w odniesieniu do psów przeznaczonych na potrzeby wojska, policji i służb celnych, które to psy są utrzymywane w zakładach hodowli lub zakładach sprzedających.
5. Podmioty odpowiedzialne zapewniają utrzymywanie psów lub kotów w warunkach umożliwiających im wykazywanie nieszkodliwych zachowań społecznych i zachowań charakterystycznych dla danego gatunku oraz doświadczanie pozytywnych emocji.
6. Podmioty odpowiedzialne umożliwiają psom i kotom socjalizację zgodnie z pkt 4 załącznika I. Podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli muszą posiadać udokumentowaną strategię takiej socjalizacji.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego wymogi dotyczące socjalizacji nie mają zastosowania do psów strzegących zwierząt gospodarskich utrzymywanych w zakładach hodowli w okresach, w których takie psy wykorzystuje się do stróżowania lub szkoleń, ani do psów zaganiających w okresie wypasu sezonowego.

7. Podmioty odpowiedzialne umożliwiają wszystkim psom lub kotom korzystanie z dostępnych urozmaiceń warunków bytowania, tworząc stymulujące otoczenie umożliwiające wykazywanie zachowań charakterystycznych dla danego gatunku i ograniczające ich frustrację.

Artykuł 18

Praktyki powodujące ból

1. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby nie były dokonywane okaleczenia, w tym przycinanie uszu, obcinanie ogona, usuwanie pazurów lub częściowa lub całkowita amputacja palców oraz resekcja strun głosowych lub fałdów głosowych, chyba że jest to uzasadnione wskazaniami lekarskimi. Takie wskazania lekarskie mogą mieć charakter profilaktyczny i mieć na celu wyłącznie ochronę lub poprawę stanu zdrowia psów lub kotów lub zapobieżenie ich urazom. W takim przypadku zabieg jest wykonywany wyłącznie z zastosowaniem anestezji i długotrwałej analgezji oraz wyłącznie przez lekarza weterynarii.
2. Lekarz weterynarii dokumentuje wskazania lekarskie, które uzasadniają okaleczenie, i szczegółowe informacje o wykonanym zabiegu. Dokument ten jest przechowywany przez podmiot odpowiedzialny i towarzyszy psu lub kotu, gdy jest on przekazywany do innego zakładu lub innemu właścicielowi. Podmiot odpowiedzialny przechowuje kopię dokumentu przez pierwsze trzy lata po tym przekazaniu.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na przycinanie uszu kotów przez nacięcie lub ucięcie końcówki ucha przy oznaczaniu kotów bezdomnych w związku z ubezplodnieniem w ramach programów wyłapywania, ubezplodnienia i wypuszczania.

4. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby ubezplodnienie było wykonywane wyłącznie z zastosowaniem anestezji i długotrwałej analgezji oraz wyłącznie przez lekarza weterynarii. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na ubezplodnienie kocurów przez licencjonowanych pielęgniarzy weterynaryjnych.
5. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby nie były stosowane praktyki powodujące ból lub cierpienie, w tym:
- a) wiązanie części ciała, chyba że jest to wymagane ze względów medycznych i ograniczone do minimalnego koniecznego czasu;
 - b) kopanie, bicie, ciągnięcie, rzucanie lub ściskanie psów lub kotów;
 - c) rażenie psów lub kotów prądem elektrycznym, chyba że jest to uzasadnione względami medycznymi;
 - d) stosowanie kagańców, chyba że jest to potrzebne ze względów medycznych lub ze względów bezpieczeństwa zwierząt lub ludzi i ograniczone do minimalnego niezbędnego czasu, w którym pies lub kot jest pod nadzorem;
 - e) stosowanie obroży kolczastych;
 - f) stosowanie obroży zaciskowych bez ogranicznika zabezpieczającego;
 - g) podnoszenie psów lub kotów za kończyny, głowę, uszy, ogon lub sierść lub podnoszenie dorosłych psów lub kotów za skórę.

Państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienia od stosowania akapitu pierwszego w odniesieniu do psów przeznaczonych na potrzeby wojska, policji lub służb celnych.

Artykuł 19

Pokazy, wystawy i konkursy

1. Podczas pokazów, wystaw i konkursów psów i kotów podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli i zakłady sprzedające nie wykorzystują psów lub kotów o przesadnych cechach pokrojowych ani psów lub kotów okaleczonych w sposób zmieniający ich charakterystykę fizyczną.
2. Podczas organizacji pokazów, wystaw i konkursów psów i kotów organizatorzy wykluczają psy i koty o przesadnych cechach pokrojowych oraz psy lub koty okaleczone w sposób zmieniający ich charakterystykę fizyczną.

Rozdział III

Identyfikacja i rejestracja psów i kotów

oraz wymogi dotyczące zamieszczania ofert w internecie

i wprowadzania do obrotu

Artykuł 20

Identyfikacja i rejestracja psów i kotów

1. Wszystkie psy i koty utrzymywane w zakładach, wprowadzane do obrotu lub będące własnością właścicieli zwierząt domowych lub innych osób fizycznych lub prawnych są indywidualnie identyfikowane za pomocą jednego wszczepialnego transpondera zawierającego mikroczip nadający się do odczytu, spełniający wymogi określone w załączniku II.
2. Podmioty odpowiedzialne zapewniają, aby psy i koty urodzone w ich zakładach były indywidualnie identyfikowane w terminie trzech miesięcy od urodzenia, a w każdym razie przed datą wprowadzenia ich do obrotu.

Podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady sprzedające i schroniska oraz podmioty odpowiedzialne, które umieszczają psy i koty w domach tymczasowych i są odpowiedzialne za te psy i koty, zapewniają, aby psy i koty, które trafiają do ich zakładów lub pod ich odpowiedzialność, były indywidualnie identyfikowane w ciągu 30 dni od przybycia, a w każdym razie przed datą wprowadzenia ich do obrotu.

Właściciele zwierząt domowych oraz inne osoby fizyczne lub prawne niebędące podmiotami odpowiedzialnymi, posiadające psy lub koty zapewniają, aby każdy pies lub kot był indywidualnie zidentyfikowany najpóźniej w momencie osiągnięcia wieku trzech miesięcy lub, jeżeli pies lub kot jest wprowadzany do obrotu, przed datą wprowadzenia do obrotu.

Transponder jest wszczepiany przez lekarza weterynarii. Państwa członkowskie mogą zezwolić na wszczepianie transponderów przez osoby inne niż lekarze weterynarii, pod warunkiem że przyjmą przepisy krajowe określające minimalne wymagane kwalifikacje takich osób.

Jeżeli psy i koty indywidualnie zidentyfikowano za pomocą wszczepialnego transpondera zawierającego mikroczip zgodnie z prawem unijnym lub krajowym przed dniem ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], wymogi ust. 1 oraz akapitów pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego niniejszego ustępu uznaje się za spełnione, pod warunkiem że mikroczip nadal nadaje się do odczytu.

3. W ciągu dwóch dni roboczych po identyfikacji psy i koty są rejestrowane przez lekarza weterynarii w krajowej bazie danych, o której mowa w art. 23. Państwa członkowskie mogą zezwolić na rejestrację przez osoby inne niż lekarze weterynarii, o ile państwa członkowskie stosują środki zapewniające prawdziwość informacji wprowadzanych przez te osoby do bazy danych. W przypadku psów i kotów utrzymywanych w zakładach rejestracji dokonuje się na nazwę podmiotu odpowiedzialnego prowadzącego zakład, który odpowiada za danego psa lub kota. W przypadku psów i kotów będących własnością innych osób fizycznych i prawnych rejestracji dokonuje się na nazwiska lub nazwy tych osób.

Państwa członkowskie mogą udzielić zwolnienia od stosowania akapitu pierwszego niniejszego ustępu w odniesieniu do psów wojskowych, policyjnych i celnych.

4. Jeżeli psy lub koty są wprowadzane do obrotu lub przekazywane w drodze darowizny w okazjonalny sposób w nieregularnych odstępach czasu przez osoby fizyczne, które nie zamieszczają ofert w internecie, osoba fizyczna lub prawna przenosząca własność psa lub kota lub odpowiedzialność za psa lub kota zapewnia, aby zmianę właściciela psa lub kota lub osoby odpowiedzialnej za psa lub kota zarejestrowano w bazie danych, o której mowa w art. 23, w ciągu dwóch tygodni od daty tego przeniesienia, zgodnie z warunkami określonymi przez państwo członkowskie odpowiedzialne za tę bazę danych.

5. W przypadku śmierci psa lub kota podmiot odpowiedzialny, właściciel zwierzęcia domowego lub osoba fizyczna lub prawna będąca właścicielem psa lub kota zapewniają rejestrację jego śmierci w bazie danych, o której mowa w art. 23, zgodnie z warunkami określonymi przez państwo członkowskie odpowiedzialne za tę bazę danych.
6. Jeżeli transponder nie nadaje się lub przestaje nadawać się do odczytu, podmiot odpowiedzialny lub osoba fizyczna lub prawna, która odpowiada za psa lub kota, zapewnia wszczepienie nowego transpondera oraz aktualizację rejestracji w bazie danych przez podanie numeru identyfikacyjnego tego nowego transpondera.
7. Wymogi dotyczące identyfikacji i rejestracji określone w niniejszym artykule stosuje się:
 - a) w odniesieniu do podmiotów odpowiedzialnych oraz osób fizycznych lub prawnych wprowadzających psy i koty do obrotu: od dnia ... [4 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];
 - b) w odniesieniu do właścicieli zwierząt domowych oraz innych osób fizycznych lub prawnych innych niż podmioty odpowiedzialne, którzy nie wprowadzają psów do obrotu: od dnia ... [10 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];
 - c) w odniesieniu do właścicieli zwierząt domowych oraz innych osób fizycznych lub prawnych innych niż podmioty odpowiedzialne, którzy nie wprowadzają kotów do obrotu: od dnia ... [15 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Artykuł 21

Wymogi dotyczące zamieszczania ofert w internecie i wprowadzania do obrotu

1. Gdy podmioty odpowiedzialne oferują psa lub kota w internecie w celu wprowadzenia go do obrotu na unijnym rynku, zapewniają one umieszczenie w ogłoszeniu następującego ostrzeżenia, które jest wyraźnie widoczne i zapisane pogrubioną czcionką:

„Zwierzę to nie zabawka. Decyzja o jego przyjęciu zmieni Twoje życie. Masz obowiązek dbać o stan zdrowia i dobrostan zwierzęcia i nie możesz go porzucić”.
2. Gdy osoby fizyczne lub prawne inne niż podmioty odpowiedzialne oferują psa lub kota w internecie w celu wprowadzenia go do obrotu na unijny rynek, zapewniają, aby w ogłoszeniu zawarte było ostrzeżenie dotyczące odpowiedzialności spoczywającej na właścicielu zwierzęcia, w brzmieniu określonym w ust. 1 albo w innym brzmieniu mającym to samo znaczenie.
3. Przy wprowadzaniu psa lub kota do obrotu na unijny rynek osoba fizyczna lub prawna wprowadzająca psa lub kota do obrotu przedstawia nabywcy:
 - a) dowód identyfikacji i rejestracji psa lub kota zgodnie z art. 20;

b) następujące informacje na temat psa lub kota:

- (i) gatunek;
- (ii) płeć;
- (iii) data i państwo urodzenia; oraz
- (iv) w stosownych przypadkach rasa.

Jeżeli osoba fizyczna lub prawna oferuje psa lub kota w internecie w celu wprowadzenia go do obrotu na unijny rynek, osoba ta korzysta z systemu, o którym mowa w ust. 5, aby wygenerować niepowtarzalny token weryfikacyjny. Osoba ta zamieszcza ten token w ogłoszeniu wraz z linkiem internetowym do systemu, o którym mowa w ust. 5.

System, o którym mowa w ust. 5, umożliwia nabywcom weryfikację autentyczności identyfikacji, rejestracji i własności psów lub kotów oferowanych w internecie.

4. Zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) 2022/2065, dostawcy platform internetowych zapewniają, aby ich interfejs internetowy był zaprojektowany i zorganizowany w sposób, który ułatwia podmiotom odpowiedzialnym lub innym osobom fizycznym lub prawnym wprowadzającym psy lub koty do obrotu wypełnienie ich obowiązków wynikających z ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, oraz informują nabywców w widoczny sposób o możliwości zweryfikowania identyfikacji i rejestracji psa lub kota w internetowym systemie weryfikacji, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, dostępnym za pośrednictwem linku.

Wyłącznie osoba fizyczna lub prawna wprowadzająca psy lub koty do obrotu jest odpowiedzialna za prawdziwość informacji przekazanych za pośrednictwem interfejsu platformy internetowej. Żadne postanowienie niniejszego ustępu nie może być interpretowane jako nakładające na dostawcę platformy internetowej ogólny obowiązek monitorowania w rozumieniu art. 8 rozporządzenia (UE) 2022/2065.

5. Komisja zapewnia, aby internetowy system weryfikacji wykonujący zautomatyzowane kontrole autentyczności identyfikacji, rejestracji i własności psów lub kotów oferowanych w internecie, wykorzystujący bazę danych, o której mowa w art. 23, był dostępny publicznie i nieodpłatnie w internecie oraz generował niepowtarzalny token weryfikacyjny, o którym mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu. Komisja może powierzyć opracowanie, utrzymanie i obsługę tego systemu niezależnemu podmiotowi. Ten niezależny podmiot jest wybierany do realizacji tego zadania w drodze publicznej procedury wyboru na podstawie odpowiednich przepisów tytułu VII rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509¹⁶. System zapewnia:
- a) rzetelną weryfikację autentyczności identyfikacji, rejestracji i własności psa lub kota z wykorzystaniem krajowych baz danych, o których mowa w art. 23 niniejszego rozporządzenia;

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

- b) zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony danych określonymi w rozporządzeniach (UE) 2018/1725 i (UE) 2016/679.

6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) informacje, które osoby fizyczne i prawne wprowadzające psy lub koty do obrotu muszą przekazywać jako dowód identyfikacji i rejestracji psów i kotów zgodnie z ust. 3 lit. a);
- b) informacje, które osoby fizyczne i prawne oferujące psy lub koty muszą przekazywać do systemu weryfikacji, o którym mowa w ust. 5, w celu wykazania autentyczności identyfikacji, rejestracji i własności oferowanego psa lub kota;
- c) następujące cechy systemu, o którym mowa w ust. 5:
 - (i) kluczowe funkcje systemu;
 - (ii) wymogi techniczne, elektroniczne i kryptograficzne dotyczące systemu;

- (iii) obowiązującą procedurę i informacje, które musi przekazać osoba fizyczna lub prawna wprowadzająca psa lub kota do obrotu, oraz kroki i informacje wymagane od nabywcy, aby zapewnić funkcjonowanie internetowego systemu weryfikacji.

Akty wykonawcze, o których mowa w lit. a), zostaną przyjęte do dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a akt wykonawczy, o którym mowa w lit. b) i c), zostanie przyjęty do dnia ... [trzy lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29.

Rozdział IV

Właściwe organy

Artykuł 22

Szkolenie

1. Na potrzeby art. 12 właściwe organy są odpowiedzialne za:
 - a) zapewnienie dostępności szkoleń dla opiekunów zwierząt;
 - b) zatwierdzanie treści szkoleń, o których mowa w lit. a), zgodnie z wymogami minimalnymi określonymi w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 12 ust. 4;
 - c) certyfikację opiekunów zwierząt, którzy pomyślnie ukończyli szkolenia, o których mowa w lit. a).

Właściwe organy mogą przekazać zadanie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), organizatorom szkoleń.

2. Ośrodek referencyjny Unii Europejskiej ds. dobrostanu zwierząt wyznaczony zgodnie z art. 95 rozporządzenia (UE) 2017/625 może opracowywać wzory materiałów szkoleniowych i zalecenia przeznaczone dla właściwych organów lub innych organizatorów szkoleń.

Artykuł 23

Bazy danych dotyczące psów i kotów

1. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za utworzenie i prowadzenie baz danych na potrzeby rejestracji zidentyfikowanych psów i kotów zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2, art. 26 ust. 3 i art. 26 ust. 4 akapit drugi.
2. W tym celu państwa członkowskie mogą wykorzystywać bazy danych prowadzone przez inne państwo członkowskie na podstawie odpowiednich uzgodnień między danymi państwami członkowskimi.
3. Państwa członkowskie zapewniają zgodność swoich baz danych, o których mowa w ust. 1, z wymogami określonymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 4 akapit drugi lit. b), w celu zapewnienia ich interoperacyjności.
4. Komisja tworzy i prowadzi indeksową bazę danych zawierającą minimalny zbiór pól określony w aktach wykonawczych, o których mowa w akapicie drugim lit. b) niniejszego ustępu. Komisja może powierzyć opracowanie, utrzymanie i obsługę tej indeksowej bazy danych niezależnemu podmiotowi, po przeprowadzeniu publicznej procedury wyboru na podstawie odpowiednich przepisów tytułu VII rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe ustalenia dotyczące:

- a) minimalnej zawartości baz danych, o których mowa w ust. 1;
- b) interoperacyjności między bazami danych państw członkowskich a indeksową bazą danych, w tym minimalnego zbioru pól, które należy przekazywać do indeksowej bazy danych, oraz częstotliwości przekazywania;
- c) funkcjonalności w zakresie dostarczania dowodu potwierdzającego identyfikację i rejestrację psa lub kota, o czym mowa w art. 21 ust. 3 lit. a);
- d) rejestru, w którym państwa członkowskie będą zgłaszać swoje bazy danych, oraz parametrów niezbędnych do połączenia tych baz danych ze sobą zgodnie z ustaleniami na podstawie lit. b);
- e) wzajemnego połączenia prowadzonych przez państwa członkowskie baz danych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z unijną bazą danych dotyczącą zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o której mowa w art. 26 ust. 4, i z systemem zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych, w stosownych przypadkach.

Komisja przyjmie akty wykonawcze, o których mowa w akapicie drugim lit. a) i c), do dnia ... [dwa lata po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja przyjmie akty wykonawcze, o których mowa w akapicie drugim lit. b), d) i e), do dnia ... [trzy lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29.

Artykuł 24

Gromadzenie danych dotyczących dobrostanu zwierząt i sprawozdawczość

1. Właściwe organy gromadzą, analizują i publikują dane dotyczące dobrostanu zwierząt określone w załączniku III.
2. Do dnia 31 sierpnia w odstępach trzyletnich właściwe organy sporządzają i przekazują Komisji sprawozdanie w formie elektronicznej, którego przedmiotem są dane dotyczące dobrostanu zwierząt określone w załączniku III. Pierwsze takie sprawozdanie zostanie sporządzane i przekazane Komisji do dnia ... [6 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Każde sprawozdanie zawiera podsumowanie danych zgromadzonych w ciągu poprzednich trzech lat.
3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające zharmonizowaną metodykę gromadzenia określonych w załączniku III danych dotyczących dobrostanu zwierząt, a także ustanawiające wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29.

Artykuł 25
Ochrona danych

1. Właściwe organy państw członkowskich są administratorami w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych na podstawie art. 9 i 10 niniejszego rozporządzenia, a także na podstawie art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, gdy są one wykorzystywane na potrzeby kontroli urzędowej.

Komisja jest administratorem w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych na podstawie art. 21 ust. 5, art. 23 ust. 1 i 4 oraz art. 26 ust. 4 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia, gdy dane te są wykorzystywane na potrzeby zapewniania zgodności z art. 108 rozporządzenia (UE) 2017/625 i obowiązków sprawozdawczych wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Osobom mającym dostęp do danych osobowych, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, zakazuje się ujawniania danych osobowych, z którymi zapoznały się w trakcie wykonywania swoich obowiązków lub w związku z wykonywaniem tych obowiązków. Państwa członkowskie i Komisja stosują wszelkie odpowiednie środki, aby egzekwować ten zakaz.

Danych osobowych zgromadzonych na podstawie akapitu pierwszego i drugiego nie wykorzystuje się w celach innych niż:

- a) kontrole urzędowe prowadzone przez właściwe organy państw członkowskich w celu sprawdzenia zgodności z wymogami dotyczącymi dobrostanu i identyfikowalności określonymi w niniejszym rozporządzeniu, a także zgodności z rozporządzeniem (UE) 2016/429, w tym wykrywania nieuczciwych praktyk; oraz
- b) wypełnianie przez Komisję jej obowiązków wynikających z art. 108 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz jej obowiązków sprawozdawczych wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przechowuje się przez następujące okresy:

- a) w przypadku art. 9 i 10 – przez 10 lat od daty zaprzestania działalności zakładu;
- b) w przypadku art. 21 ust. 5 – przez 18 miesięcy po wygenerowaniu tokena, o którym mowa w art. 21 ust. 3 akapit drugi;
- c) w przypadku art. 23 ust. 1 i 4 – przez 25 lat od pierwszej rejestracji psa lub kota w bazie danych, o której mowa w tym artykule, lub przez pięć lat od odnotowania śmierci psa lub kota w tej bazie danych;
- d) w przypadku art. 26 ust. 4 akapit trzeci – przez pięć lat od daty uprzedniego zgłoszenia.

Rozdział V

Wprowadzanie psów i kotów do Unii

Artykuł 26

Wprowadzanie psów i kotów do Unii

1. Psy i koty mogą być wwożone do Unii w celu wprowadzenia ich do obrotu na rynku unijnym tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) hodowano i utrzymywano je zgodnie z dowolnym z poniższych wymogów:
 - (i) wymogi zawarte w rozdziale II niniejszego rozporządzenia;
 - (ii) wymogi uznane przez Unię zgodnie z art. 129 rozporządzenia (UE) 2017/625 za równoważne z wymogami określonymi w rozdziale II niniejszego rozporządzenia; lub
 - (iii) w stosownych przypadkach – wymogi zawarte w szczegółowej umowie zawartej między Unią a państwem wywozu;
 - b) pochodzą z państwa lub terytorium trzeciego oraz z zakładu wymienionego w wykazie zgodnie z art. 126 i 127 rozporządzenia (UE) 2017/625.

2. Świadcstwo urzędowe, o którym mowa w art. 126 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, towarzyszące psom i kotom wwożonym do Unii z państw lub terytoriów trzecich w celu wprowadzenia ich do obrotu na rynku unijnym, zawiera poświadczenie zgodności z ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Psy i koty wwożone do Unii w celu ich wprowadzenia do obrotu w na rynku unijnym są przed ich wprowadzeniem do Unii identyfikowane przez lekarza weterynarii za pomocą wszczepialnego transpondera zawierającego mikroczip nadający się do odczytu, zgodny z wymogami określonymi w załączniku II.

Podmiot odpowiedzialny, który odpowiada za przywóz psów lub kotów do Unii, zapewnia ich rejestrację w krajowej bazie danych, o której mowa w art. 23 ust. 1, przez lekarza weterynarii, w terminie pięciu dni roboczych od ich wwiezienia do Unii. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby rejestrację prowadziły osoby inne niż lekarze weterynarii, o ile istnieją środki zapewniające prawdziwość informacji wprowadzanych przez te osoby do bazy danych.

4. Przemieszczenie o charakterze niehandlowym psa lub kota z państwa lub terytorium trzeciego do Unii jest uprzednio zgłaszane przez jego właściciela w unijnej bazie danych dotyczącej zwierząt domowych towarzyszących podróżnym co najmniej pięć dni roboczych przed przekroczeniem przez psa lub kota granicy Unii, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) jeżeli pies lub kot jest wwożony do Unii bezpośrednio z państw lub terytoriów trzecich, które spełniają warunki określone w art. 17 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) .../...¹⁷⁺; oraz
- b) jeżeli pies lub kot jest zarejestrowany w bazie danych państwa członkowskiego, o której mowa w art. 23 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli pies lub kot przebywa w Unii dłużej niż sześć miesięcy, właściciel zapewnia jego rejestrację w bazie danych państwa członkowskiego pobytu, o której mowa w art. 23 ust. 1, w terminie pięciu dni roboczych od upływu szóstego miesiąca od wjazdu do Unii. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby rejestrację prowadziły osoby inne niż lekarze weterynarii, o ile istnieją środki zapewniające prawdziwość informacji wprowadzanych przez te osoby do bazy danych.

¹⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) .../... z dnia ... uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych (Dz.U. ..., ELI: ...).

⁺ Dz.U.: proszę wstawić numer publikacji dokumentu C(2026)20

Komisja tworzy i prowadzi unijną bazę danych dotyczącą zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Komisja może powierzyć opracowanie, utrzymanie i obsługę tej bazy danych niezależnemu podmiotowi, po przeprowadzeniu publicznej procedury wyboru na podstawie odpowiednich przepisów tytułu VII rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509. Dostęp do tej bazy danych będą mieć wyłącznie właściwe organy państw członkowskich i Komisja.

Komisja zapewnia, aby baza danych generowała powiadomienia w systemie iRASFF w przypadku uprzednio zgłoszonych przemieszczeń wiążących się z ryzykiem oszustwa. Państwa członkowskie otrzymujące zgłoszenie wprowadzają odpowiednie środki w celu podjęcia działań następczych zgodnie z art. 105 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Do dnia ... [8 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmie akty wykonawcze określające szczegółowe ustalenia dotyczące:

- (i) informacji, które właściciele muszą uprzednio zgłosić zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu w unijnej bazie danych dotyczącej zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, z uwzględnieniem wymogów ochrony danych osobowych określonych w rozporządzeniach (UE) 2018/1725 i (UE) 2016/679;
- (ii) procedury stwierdzania ryzyka oszustwa, w której należy uwzględnić działania prowadzone przez sieć systemu pomocy i współpracy administracyjnej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29.

Rozdział VI

Przepisy proceduralne

Artykuł 27

Zmiany w załącznikach

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 28 w celu zmiany załączników do niniejszego rozporządzenia, aby uwzględnić postęp naukowo-techniczny, w tym – w stosownych przypadkach – opinie naukowe EFSA, w odniesieniu do:

- a) odpowiedniej liczby opiekunów zwierząt w zakładach hodowli i zakładach sprzedających;
- b) wymogów dotyczących pojenia i karmienia oraz procesu odsadzania;
- c) zakresów temperatur;
- d) wymogów dotyczących oświetlenia;
- e) poziomów amoniaku i tlenu węgla;
- f) projektów psiarni i kociarni;
- g) zbiorowych pomieszczeń dla zwierząt;
- h) wielkości przestrzeni dostępnej dla różnych kategorii psów i kotów;

- i) częstotliwości ciąży;
- j) minimalnego i maksymalnego wieku suk i kotek umożliwiającego rozród;
- k) socjalizacji, urozmaicenia warunków bytowania i innych środków służących zaspokajaniu potrzeb behawioralnych psów i kotów;
- l) wymogów dotyczących transponderów stosowanych do indywidualnej identyfikacji psów i kotów;
- m) danych, które należy gromadzić na potrzeby monitorowania i oceny polityki.

Wszelkie dodatkowe wymogi określone w załącznikach muszą opierać się na zaktualizowanych dowodach naukowych lub technicznych, w szczególności na dowodach, które dotyczą szczególnych warunków niezbędnych do zapewnienia dobrostanu psów i kotów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach we wspomnianych aktach delegowanych uwzględnia się skutki społeczne, gospodarcze i środowiskowe oraz przewiduje się okresy przejściowe wystarczające, aby umożliwić podmiotom odpowiedzialnym, których to dotyczy, dostosowanie się do nowych wymogów.

Artykuł 28

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 8, art. 8 ust. 3, art. 13 ust. 2 i art. 27, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 8, art. 8 ust. 3, art. 13 ust. 2 i art. 27, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 8, art. 8 ust. 3, art. 13 ust. 2 lub art. 27 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 29
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Rozdział VII

Bardziej rygorystyczne przepisy krajowe i postanowienia końcowe

Artykuł 30

Bardziej rygorystyczne przepisy krajowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia państwom członkowskim utrzymania lub przyjmowania bardziej rygorystycznych przepisów krajowych zapewniających szerszą ochronę dobrostanu psów i kotów utrzymywanych w zakładach oraz większą identyfikowalność psów i kotów, pod warunkiem że przepisy te nie są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem i nie zakłócają prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
2. Państwa członkowskie do dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] poinformują Komisję o istnieniu bardziej rygorystycznych przepisów krajowych, które zamierzają utrzymać zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Następnie państwa członkowskie informują Komisję o bardziej rygorystycznych przepisach krajowych przed ich przyjęciem, chyba że zgłosiły już projekt przepisów krajowych jako projekt przepisów technicznych na podstawie art. 5 dyrektywy (UE) 2015/1535. Komisja informuje o nich pozostałe państwa członkowskie.

3. Państwo członkowskie, którego przepisy krajowe, o których mowa w ust. 1, są bardziej rygorystyczne nie zakazuje ani nie utrudnia wprowadzania do obrotu na swoim terytorium psów i kotów utrzymywanych w innym państwie członkowskim na podstawie, że dane psy i koty nie były utrzymywane zgodnie z bardziej rygorystycznymi przepisami krajowymi.

Artykuł 31

Sprawozdawczość i ocena

1. Na podstawie sprawozdań otrzymanych zgodnie z art. 24 oraz wszelkich dodatkowych odpowiednich informacji Komisja do dnia ... [7 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a następnie w odstępach trzyletnich, opublikuje sprawozdanie z monitorowania dotyczące dobrostanu psów i kotów wprowadzanych do obrotu na rynku unijnym.
2. Do dnia ... [14 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przeprowadzi ocenę niniejszego rozporządzenia i przedłoży Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie na temat głównych ustaleń. W ocenie i sprawozdaniu Komisja ocenia w szczególności:
 - a) stopień, w jakim niniejsze rozporządzenie przyczyniło się do zapewnienia wysokiego poziomu dobrostanu psów i kotów, do poprawy ich identyfikowalności oraz do ograniczenia nielegalnego handlu nimi;

- b) wpływ niniejszego rozporządzenia na podmioty odpowiedzialne prowadzące zakłady hodowli, zakłady sprzedające i schroniska oraz na podmioty odpowiedzialne, które umieszczają psy i koty w domach tymczasowych, z uwzględnieniem między innymi obciążenia administracyjnego i kosztów zapewniania zgodności z przepisami.
3. Na potrzeby sprawozdawczości, o której mowa w ust. 2, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania.

Artykuł 32

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym naruszeń wynikających z porzucenia psów i kotów przez podmioty odpowiedzialne, i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

Artykuł 33

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Jednakże:

- a) art. 16 stosuje się od dnia ... [trzy lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];
- b) art. 21 ust. 3 i art. 23 ust. 1 stosuje się od dnia ... [cztery lata od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];
- c) art. 8 ust. 1 stosuje się od dnia 1 lipca 2036 r., a art. 8 ust. 2 stosuje się od dnia 1 lipca 2030 r.;
- d) art. 15, art. 21 ust. 3 akapit drugi, art. 21 ust. 4 i 5, art. 22 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 23 ust. 3 i 4, art. 26 ust. 1, ust. 2 i 3 stosuje się od dnia ... [pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];
- e) art. 12 ust. 2 i 3 stosuje się od dnia ... [siedem lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia];
- f) art. 10 stosuje się od dnia ... [osiem lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]; oraz

- g) art. 26 ust. 4 stosuje się od dnia ... [10 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Wymogi mające zastosowanie do zakładów zgodnie z art. 14–17

1. Karmienie i pojenie
 - 1.1. Psy i koty karmi się co najmniej dwa razy dziennie. Szczenięta i kocięta karmi się częściej.

Wymogi te nie mają jednak zastosowania do psów strzegących zwierząt gospodarskich utrzymywanych w zakładach hodowli w okresach, w których takie psy wykorzystuje się do stróżowania lub szkoleń.
 - 1.2. Każde szczenię lub kocię jest karmione siarą przez co najmniej pierwsze dwa dni życia. Następnie karmione jest mlekiem matki lub suki lub kotki w laktacji. Jeżeli nie jest to możliwe, ponieważ matka jest chora lub z innego powodu nie jest w stanie karmić potomstwa lub zapewnić wystarczającej ilości mleka, szczenięta lub kocięta karmi się preparatami mlekozastępczymi przeznaczonymi dla szceniąt i kociąt. Częstotliwość takiego karmienia jest zgodna z instrukcjami producenta lub lekarza weterynarii.
 - 1.3. Wszystkie nieodsadzone szczenięta i kocięta są karmione wystarczającą ilością mleka, preparatu mlekozastępczego lub połączenia obu tych pokarmów, aby mogły systematycznie przybierać na wadze.

1.4. Odsadzenie przeprowadza się poprzez stopniowe wprowadzanie karmy w postaci stałej, przez okres nie krótszy niż siedem dni, i nie można go zakończyć przed szóstym tygodniem życia szczeniąt i kociąt.

2. Pomieszczenia dla zwierząt

2.1. Temperatura:

W zakładach hodowli temperaturę utrzymuje się w zakresie:

- a) 22–28 °C w pomieszczeniach przeznaczonych do porodu i odchowu szczeniąt przez pierwsze 10 dni życia szczeniąt;
- b) 18–27 °C w pomieszczeniach przeznaczonych do porodu i odchowu kociąt przez pierwsze 21 dni życia kociąt.

2.2. Oświetlenie

2.2.1. Psom i kotom zapewnia się ekspozycję na światło przez co najmniej siedem godzin na dobę.

2.2.2. Sztuczne oświetlenie ma szerokie lub pełne spektrum, o częstotliwości co najmniej 80 Hz.

2.2.3. Koty i psy mają możliwość przebywania bez oświetlenia sztucznego przez co najmniej osiem godzin na dobę.

2.3. Wielkość dostępnej przestrzeni

2.3.1. Pomieszczenia przeznaczone do porodu i odchowu szceniąt i kociąt są zaprojektowane w taki sposób, aby matka mogła oddalać się od potomstwa.

2.3.2. W przypadku zakładów hodowli i zakładów sprzedających obowiązują następujące minimalne przestrzenie dla psów i kotów, obliczane na podstawie całkowitej powierzchni stale dostępnej dla psów lub kotów:

Przestrzeń dostępna dla psów z miotami lub bez miotów						
	Minimalna powierzchnia *					Minimalna wysokość (m)
Wysokość w kłębie (cm)	< 30	30-39	40-59	60-70	> 70	2
Area for one dog (m ²)	4	4	5	8	10	
Powierzchnia na jednego psa (m ²)	3	3,5	4	5	6	
Przestrzeń dostępna dla kotów z miotami lub bez miotów						
	Minimalna powierzchnia podłoża **					Minimalna wysokość (m)
Powierzchnia na jednego kota (m ²)	3					2
Powierzchnia na każdego dodatkowego kota (m ²)	2					
*	W przypadku psów rasowych za wysokość w kłębie można przyjąć wysokość w kłębie standardową dla danej rasy. Jeżeli psy o różnej wysokości w kłębie są trzymane w jednym kojcu, do obliczenia powierzchni dostępnej dla wszystkich psów stosuje się wyłącznie kolumnę określającą minimalną powierzchnię dla psa najwyższego w kłębie					
**	Powierzchnia służąca urozmaiceniu warunków bytowania kotów nie jest wliczana do minimalnej powierzchni podłoża.					

3. Stan zdrowia
 - 3.1. Samice kotów rozmnaża się dopiero po osiągnięciu przez nie wieku co najmniej 10 miesięcy.
 - 3.2. Samice psów nie rozmnaża się przed drugą cieczką.
 - 3.3. Suka lub kotka nie może rodzić więcej niż trzech miotów w okresie dwóch lat.
 - 3.4. Sukom i kotkom, które w ciągu dwóch lat urodziły 3 mioty, w tym mioty martwe, zapewnia się okres rekonwalescencji wynoszący co najmniej jeden rok.
 - 3.5. Suka lub kotka, która przeszła dwa cesarskie cięcia, nie jest już wykorzystywana do rozrodu.
 - 3.6. Zanim suka w wieku co najmniej ośmiu lat lub kotka w wieku co najmniej sześciu lat zostanie wykorzystana do rozrodu, musi przejść badanie fizykalne wykonywane przez lekarza weterynarii, który potwierdzi na piśmie, że w czasie badania nie stwierdził przeciwwskazań do rozrodu w przypadku tej suki lub kotki.
 - 3.7. Podmiot odpowiedzialny przechowuje pisemne potwierdzenie, o którym mowa w pkt 3.6, przez co najmniej trzy lata.
4. Potrzeby behawioralne
 - 4.1. Socjalizacja
 - 4.1.1. Od trzeciego tygodnia życia psom i kotom stopniowo umożliwia się codzienny kontakt społeczny z innymi zwierzętami tego samego gatunku i z ludźmi oraz, w miarę możliwości, ze zwierzętami innych gatunków.

4.1.2. Psy lub koty, które wzajemnie sobie zagrażają z powodu zachowań agresywnych lub które wywołują u siebie nawzajem stres lub dyskomfort, są utrzymywane oddzielnie.

4.2. Urozmaicenie warunków bytowania

4.2.1. Kotom udostępnia się dostateczną liczbę drapaków, kryjówek i półek, tak by każdy kot mógł wspinać się, odpoczywać, obserwować otoczenie oraz wycofać się.

4.3. Rozdzielanie

4.3.1. Szczeniąt utrzymywanych w zakładach nie oddziela się na stałe od matek przed ukończeniem ósmego tygodnia życia.

4.3.2. Kociąt utrzymywanych w schroniskach i domach tymczasowych nie oddziela się na stałe od matek przed ukończeniem ósmego tygodnia życia. Kociąt utrzymywanych w zakładach hodowli nie oddziela się na stałe od matek przed ukończeniem 12. tygodnia życia.

4.3.3. Wcześniejsze oddzielenie od matek jest jednak możliwe ze względów medycznych na podstawie pisemnego zalecenia lekarza weterynarii. Podmiot odpowiedzialny prowadzi ewidencję takich zaleceń do czasu wprowadzenia do obrotu ostatniego szczenięcia lub kocięcia z danego miotu.

ZAŁĄCZNIK II

Identyfikacja i rejestracja psów i kotów

Transpondery używane do indywidualnej identyfikacji psów i kotów zgodnie z wymogami określonymi w art. 20 i art. 26 spełniają następujące wymogi:

- a) mikroczip zawiera indywidualny, niepowtarzalny i niemożliwy do przeprogramowania numer identyfikacyjny;
 - b) numer identyfikacyjny rozpoczyna się od państwa identyfikacji psa lub kota zidentyfikowanego zgodnie z normą ISO 3166;
 - c) struktura kodu i koncepcja techniczna identyfikacji radiowej są zgodne z normami ISO 11784 i 11785;
 - d) zgodność z normami ISO 11784 i 11785 podlega ocenie zgodnie z normą ISO 24631-1.
-

ZAŁĄCZNIK III

Dane dotyczące dobrostanu zwierząt

1. Liczba zarejestrowanych psów i kotów w ujęciu rocznym, zgodnie z art. 20 i art. 26 ust. 3.
 2. Liczba zarejestrowanych zakładów hodowli, zakładów sprzedających, schronisk i domów tymczasowych w ujęciu rocznym, zgodnie z art. 9.
 3. Liczba zatwierdzonych zakładów hodowli w ujęciu rocznym, zgodnie z art. 10.
 4. Liczba zakładów hodowli, których zatwierdzenie zawieszono lub cofnięto, w ujęciu rocznym.
-